2025/50

10.1.2025

NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2025/50,

10. detsember 2024,

ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise kiiremate ja turvalisemate menetluste kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 115,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamusi, ([1])

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ([2])

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Õiglase maksustamise tagamine siseturul ja kapitaliturgude liidu hea toimimine on liidu peamiste poliitiliste prioriteetide seas. Sellega seoses on äärmiselt oluline kõrvaldada takistused piiriülestelt investeeringutelt ning samal ajal tõkestada maksupettusi ja maksualaseid kuritarvitusi. Sellised takistused esinevad näiteks juhul, kui kasutatakse ebatõhusaid ja ebaproportsionaalselt koormavaid menetlusi, et vähendada ülemäärast maksu, mis peetakse tulu tekkimise kohas kinni avalikult kaubeldavatelt aktsiatelt või võlakirjadelt mitteresidendist investoritele makstavalt dividendi- või intressitulult. Lisaks on mõnel juhul ilmnenud, et praeguse olukorraga ei ole suudetud hoida ära korduvaid maksupettuste, maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise riske, nagu on näidanud arvukad maksu tagasinõudmise skeemid ja pettused, mis hõlmavad dividendiarbitraaži kasutamise või dividendide koorimise skeeme (*cum-cum-* ja *cum-ex*-skeemid). Seetõttu soovitakse käesoleva direktiiviga muuta kinnipeetava maksu menetlused tõhusamaks ning tugevdada neid samal ajal maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste riski vastu.

(2) Selleks et suurendada liikmesriikides maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste ärahoidmise ja tõkestamise suutlikkust, mida praegu pärsib üldine puudus usaldusväärsest ja õigeaegsest investoreid puudutavast teabest, on vaja ette näha võimalus kehtestada piiriülestelt väärtpaberiinvesteeringutelt ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise ühine raamistik, mis on vastupidav maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste riskile. See raamistik võiks lähendada üksteisele erinevaid liikmesriikides kohaldatavaid maksuvähenduse menetlusi, tagades samal ajal väärtpaberite emitentidele, maksu kinnipidajatele, finantsvahendajatele ja liikmesriikidele investori isiku suhtes läbipaistvuse ja kindluse. Selleks peaks raamistik tuginema automatiseeritud menetlustele, nagu maksuresidentsuse tõendi digitaliseerimine, seda nii menetluse kui ka vormi osas. Raamistik peaks olema ka piisavalt paindlik, et võtta nõuetekohaselt arvesse eri liikmesriikides kohaldatavaid erinevaid süsteeme, ning tagama samas asjakohased kuritarvituste vastased vahendid, mille abil maandada maksupettuste, maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise riske. Sellega seoses tuleb arvesse võtta maksuhaldurite erinevaid lähenemisi sõltuvalt kehtivast maksuvähenduse süsteemist. Tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi alusel on maksuhalduril võimalik saada asjakohast teavet investorite ja makseahela kohta üksnes pärast maksuvähenduse kohaldamist. Seevastu kui kohaldatakse maksutagastuse süsteemi, on oluline, et maksuhaldur saaks piisavat teavet enne maksuvähenduse kohaldamist, et hinnata, kas maksuvähendust tuleks kohaldada. Mõlemas maksuvähenduse süsteemis kehtestatakse normid finantsvahendaja vastutuse kohta alusetute maksuvähenduste korral. Käesolev direktiiv ei piira liikmesriikide suutlikkust reguleerida viise, kuidas sertifitseeritud finantsvahendajad saavad nõuda sisse direktiivis sätestatud kohustustega kohandumiseks või nende järgimiseks tehtud kulutusi.

(3) Võttes arvesse neid erinevusi ja ka proportsionaalsuse põhimõtet, ei tohiks käesoleva direktiivi sätted, mis käsitlevad sertifitseeritud finantsvahendajate riiklikke registreid ja teabe esitamise kohustust, olla siduvad liikmesriikide jaoks, kellel on olemas terviklik tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem ja kelle turukapitali-

([1]) 28. veebruari 2024. aasta arvamus (avaldatud ELTs C, C/2024/6762, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6762/oj), ja 14. novembri 2024. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

([2]) ELT C, C/2024/1580, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1580/oj.

satsiooni määr jääb allapoole teatavat künnist, nagu on määratletud käesolevas direktiivis. Eesmärk edendada ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise tõhusaid ja toimivaid süsteeme kogu siseturul tuleks lugeda saavutatuks, kui liikmesriigid, kes jätkavad oma riikliku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi kohaldamist, vastavad mõlemale nimetatud kriteeriumile, nagu on määratletud käesolevas direktiivis. Esiteks vastab turukapitalisatsiooni kriteerium majanduse suurusele ja dividendimaksete võimalikule ulatusele. Väikese turukapitalisatsiooniga kaasneb dividendide väikeses mahus jaotamine ja seetõttu väiksem maksualaste kuritarvituste risk. Kui liikmesriik saavutab teatava ajavahemiku jooksul turukapitalisatsiooni määra künnise või ületab seda, tuleks kohaldada käesoleva direktiivi ühiseid norme ja need peaksid jääma kohaldatavaks, sõltumata sellest, kui liikmesriigi turukapitalisatsiooni määr mis tahes ajal hiljem langeb allapoole nimetatud künnist. Teiseks tuleks terviklikke tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteeme, mis võimaldavad kohaldada asjakohast maksumäära makse tegemise ajal lihtsal ja tõhusal viisil, käsitada samaväärsena käesolevas direktiivis sätestatud tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemiga. Need kaks kriteeriumi koos saavad tagada, et investoritel on kogu siseturul tegelik juurepääs ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise tõhusatele menetlustele kõikides liikmesriikides. Liikmesriikide puhul, kelle aktsiaturud on suhteliselt väikesed ja kelle riikliku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem on piisavalt tõhus, ei saaks nende süsteemide muutmise nõuet pidada proportsionaalseks. Peale selle, kuna käesoleva direktiivi ühised normid hõlmaksid peaaegu kogu siseturgu, saavutataks asjakohane lähenemine.

(4) Käesoleva direktiiviga ühtlustatakse investorite juurdepääsu maksuvähenduse süsteemidele kõigis liikmesriikides, nähes ette tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise ühise süsteemi ja kiire maksutagastuse ühise süsteemi, jättes samal ajal liikmesriikidele siiski võimaluse säilitada riiklikud tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemid teatavatel tingimustel ja võttes arvesse liikmesriikide majanduste arenguerinevusi, ning tagades samal ajal juurdepääsu maksuvähenduse süsteemidele liikmesriikides. Igal juhul, sõltuvalt riskihindamise kriteeriumidest, võivad asjaomased liikmesriigid, kes peavad seda asjakohaseks näiteks maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste vastase võitluse vahendite tugevdamise eesmärgil, kohaldada käesolevas direktiivis sätestatud vahendeid.

(5) Selleks et riiklikku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi saaks pidada terviklikuks, peaks see sisaldama mitut käesolevas direktiivis sätestatud põhitunnust. See peaks andma füüsilistele isikutele või üksustele, kellel on õigus sellisele maksuvähendusele, laialdase juurdepääsu, ning maksuvähenduse, kui maksumaksjal on õigus seda saada, välja arvatud juhul, kui ta jätab esitamata liikmesriigi nõutava teabe. Põhimõtteliselt ei tohiks nõutav teave minna kaugemale artiklites 12, 13 või 15 osutatud andmetest. Riiklik tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem peaks võimaldama juurdepääsu nii otse- kui ka kaudsetele investeeringutele ning sellega ei tohiks tekitada muid täiendavaid turule sisenemise tõkkeid peale nende, mis on sätestatud artikli 11 lõikes 2. Seega ei peaks riiklik tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem tagama mitte ainult õigusliku võimaluse maksuvähenduseks, vaid maksuvähendus tuleks ka *de facto* anda, kui maksumaksjal on selleks õigus. Riikliku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemiga ei tohiks kehtestada täiendavaid kohustusi, näiteks paralleelset aruandlussüsteemi. Liikmesriik peaks kehtestama normid, mis käsitlevad vastutust kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise eest ja karistusi, mida kohaldatakse tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi käsitlevate riigisiseste sätete rikkumise korral. Seoses turukapitalisatsiooni määra tingimusega peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (edaspidi „ESMA“) esitama regulatiivsete tehniliste standardite alusel nõutavad andmed. Kui liikmesriik ei täida või enam ei täida vähemalt ühte kahest tingimusest (mis käsitlevad terviklikku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi ja turukapitalisatsiooni määra künnist), peaks ta võtma riigisisestesse õigusaktidesse üle kõik käesoleva direktiivi sätted.

(6) Proportsionaalse lähenemisviisi tagamiseks peaks käesolev direktiiv hõlmama ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise menetlusi üksnes nendes liikmesriikides, kes maksustavad rahas makstavaid dividendide või aktsiadividende erineva maksumääraga, sõltuvalt konkreetse investori maksuresidentsusest. Sellisel juhul peavad liikmesriigid pakkuma maksuvähendust olukorras, kus maks peeti kinni kohaldatavast määrast kõrgema määraga. Liikmesriikidel peaks samuti olema võimalus rakendada samalaadseid menetlusi mitteresidentidele avalikult kaubeldavatelt võlakirjadelt tehtavate intressimaksete puhul, et muuta asjaomane maksuvähenduse menetlus tõhusamaks ja tagada maksumaksjate seas parem nõuete täitmine. Käesolevas direktiivis osutatud menetlused ei puuduta liikmesriike, kes dividendidelt või intressidelt ülemääraselt kinnipeetava maksuga seoses maksuvähenduse menetlusi ei vaja. Kui ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamine on vajalik ja selleks, et tagada ühine juurdepääs ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamisele, tuleks käesoleva direktiiviga näha ette tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise ühine süsteem ja kiire maksutagastuse süsteem, mida liikmesriigid peavad rakendama.

(7) Arvestades, et investorid võivad asuda mis tahes liikmesriigis, tuleks kõikides liikmesriikides kohaldada ühtse digitaalse maksuresidentsuse tõendiga seotud norme. Tagamaks, et kõigil liidu maksumaksjatel on juurdepääs ühisele, asjakohasele ja tõhusale maksuresidentsuse tõendile, peaksid liikmesriigid kasutama maksuresidentsuse tõendite väljastamiseks automaatseid menetlusi, et kohaldada tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi, terviklikku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi, kiire maksutagastuse süsteemi või standardse maksutagastuse süsteemi, et vähendada ülemääraselt kinnipeetavat maksu dividendidelt, mida makstakse avalikult kaubeldavatelt aktsiatelt, või asjakohasel juhul intressidelt, mida makstakse avalikult

kaubeldavatelt võlakirjadelt. Lisaks tuleks digitaalsed maksuresidentsuse tõendid väljastada samal äratuntaval ja vastuvõetaval digitaalsel kujul ning nende sisu peaks olema sama.

(8) Suurema tõhususe tagamiseks peaks digitaalne maksuresidentsuse tõend hõlmama maksimaalset ajavahemikku kalendriaastast või majandusaastat (nt kalendriaasta piire ületav majandusaasta või ühest kalendriaastast pikem majandusaasta), mille kohta tõend on välja antud, ning see peaks olema kehtiv, et tõendada residentsust hõlmatud ajavahemikul. Tõendi väljastanud liikmesriigil peaks olema võimalik digitaalne maksuresidentsuse tõend täielikult või osaliselt kehtetuks tunnistada, kui maksuhalduril on tõendeid selle kohta, et maksumaksja ei ole kogu hõlmatud perioodi või selle osa jooksul tõendi väljastanud liikmesriigi resident. Selleks et võimaldada liidu üksuste tõhusat tuvastamist, peaks digitaalne maksuresidentsuse tõend sisaldama maksukohustuslasena registreerimise numbrit või selle puudumise korral, näiteks kui asjaomane liikmesriik sellist numbrit oma maksumaksjatele ei väljasta, maksustamisel kasutatavat funktsionaalset ekvivalenti. Lisaks, kui digitaalse maksuresidentsuse tõendi väljastanud asutusel on sellised andmed olemas, peaks digitaalne maksuresidentsuse tõend sisaldama Euroopa kordumatut tunnust (EUID) või juriidilise isiku tunnust (LEI) või juriidilise isiku registreerimisnumbrit, mis kehtib kogu hõlmatud perioodi vältel. Kui füüsilisel isikul puudub maksukohustuslasena registreerimise number, sest elukohaliikmesriik ei anna oma maksumaksjatele sellist numbrit, peaks olema võimalik ka funktsionaalse ekvivalendi kasutamine maksustamise eesmärgil. Tunnused peaksid kehtima kogu hõlmatud perioodi jooksul.

(9) Kui see on asjakohane, peaks digitaalne maksuresidentsuse tõend sisaldama viidet topeltmaksustamise vältimise lepingule, mis on sõlmitud riigiga, mille maksuresidendina käsitamist maksumaksja taotleb. Selleks et tuluallikaliikmesriik tunnistaks digitaalset maksuresidentsuse tõendit kehtiva maksuresidentsuse tõendina juhul, kui ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamist taotletakse topeltmaksustamise vältimise lepingu sätete alusel, on oluline, et digitaalne maksuresidentsuse tõend sisaldaks viidet kohaldatavale topeltmaksustamise vältimise lepingule. Väljastav asutus peaks saama asjaomasel digitaalsel maksuresidentsuse tõendil viidata enamale kui ühele kohaldatavale topeltmaksustamise vältimise lepingule. Kuigi digitaalne maksuresidentsuse tõend on peamiselt ette nähtud kinnipeetava maksu menetluste rakendamiseks, võib sel olla ka laiem kohaldamisala ja seda võidakse lisaks kinnipeetava maksu menetlustele kasutada ka maksuresidentsuse tõendamiseks. Kinnipeetava maksu vähendamise menetluste kohaldamisel ei tohiks digitaalne maksuresidentsuse tõend sisaldada täiendavat teavet. Digitaalne maksuresidentsuse tõend väljastatakse vaid üks kord kalendriaasta jooksul või üks kord majandusaasta jooksul, isegi kui sama maksumaksja investeerib mitu korda samasse tuluallikaliikmesriiki, tingimusel et maksumaksja maksuresidentsus jääb samaks.

(10) Selleks et saavutada eesmärk tagada tõhusam ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamine, tuleks kogu liidus rakendada ühiseid menetlusi, mis võimaldavad saada investori isiku kohta kiiresti selget ja kindlat teavet, eelkõige suure investoribaasi korral, st seoses avalikult kaubeldavatesse väärtpaberitesse tehtavate investeeringutega, mille puhul on üksikinvestorite isikut keeruline tuvastada. Sellised menetlused peaksid võimaldama ka makse tegemise ajal sobiva maksumäära kohaldamist (tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamine) või ülemääraselt tasutud maksusumma kiiret tagastamist. Kuna piiriülesed investeeringud hõlmavad tavaliselt finantsvahendajate makseahelat, peaksid asjakohased menetlused võimaldama samuti jälgida ja tuvastada ahela osaks olevaid vahendajaid ning seega ka tuluvoogu väärtpaberi emitendilt registreeritud omanikuni ja saada teavet investeeringu allikaks oleva investori kohta. Kõige levinumad investeerimiskokkulepped hõlmavad tavaliselt kontohaldurist panka või muud investeerimisüksust (nt maakler), kes investeeringu allikaks oleva investori eest hoiab oma nimel väärtpabereid. Selliste kokkulepete puhul peetakse väärtpaberite registreeritud omanikuks investeeringu allikaks olevat investorit. Liikmesriigid, kes kohaldavad väärtpaberitululT kinnipeetavat maksu ja näevad ette ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise ning kellel ei ole terviklikku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi või kelle turukapitalisatsiooni määr on võrdne käesolevas direktiivis sätestatud künnisega või ületab seda, peaksid seetõttu looma riikliku registri nende finantsvahendajate kohta, kellel on makseahelas oluline roll, ja seda registrit pidama. Registreeritud finantsvahendajatelt tuleks asjakohasel juhul nõuda, et nad esitaksid neile kättesaadava teabe nende käideldavate dividendi- või intressimaksete kohta. Nõutav teave peaks piirduma teabega, mis on vajalik makseahela rekonstrueerimiseks ja on seega kasulik maksupettuste või maksualaste kuritarvituste riskide vältimiseks, niivõrd kui selline teave on aruandvale vahendajale kättesaadav. Liikmesriigid, kes kohaldavad intressidelt kinnipeetavat erinevate määradega maksu ja peavad rakendama samalaadseid maksuvähenduse menetlusi või kellel on dividendimaksete osas kehtestatud terviklik tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem ja kelle turukapitalisatsiooni määr jääb allapoole käesolevas direktiivis sätestatud künnist, võiksid samuti kaaluda loodud riikliku registri kasutamist vastavalt olukorrale.

(11) Kuna kõige sagedamini on väärtpaberimaksete ahelas finantsvahendajateks suured finantsinstitutsioonid, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013, ([3]) ja ka väärtpaberite keskdepositooriumid, kes osutavad maksu kinnipidaja teenuseid, peaksid need üksused olema kohustatud taotlema enda

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

registreerimist liikmesriikide riiklikes registrites. Kui sellised üksused tegutsevad mis tahes liikmesriigis asuva filiaali või filiaalide või ühe või enama tütarettevõtja kaudu, peaks neil üksustel olema lubatud täita registreerimiskohustust igas tuluallikaliikmesriigis kas ühe sertifitseeritud finantsvahendajana kontserni tasandil või individuaalselt filiaali või tütarettevõtja tasandil või nende kombinatsioonina. Teistel finantsvahendajatel peaks samuti olema lubatud taotleda enda registreerimist liikmesriikide riiklikes registrites nende äranägemisel. Mõlemas olukorras, ükskõik kas kohustusliku või vabatahtliku registreerimise alusel, peaks finantsvahendajatel olema paindlikkus taotleda registreerimist ise või olla esindatud nende nimel tegutseva teise finantsvahendaja poolt, kes on osa samast kontsernist, et minimeerida halduskoormust ja mõju sellele, kuidas nad soovivad oma tegevust korraldada. Finantsvahendajad peaksid taotlema enda registreerimist, esitades taotluse Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali (edaspidi „portaal“) kaudu, mis peaks toimima ühtse kontaktpunktina. Sellised taotlused tuleks edastada portaali kaudu asjaomastele liikmesriikidele. Seejärel peaksid liikmesriigid tegema otsuse registreerimistaotluse kohta. Seepärast peaks portaal olema vahend, mis kajastab liikmesriikide otsuseid finantsvahendajate registreerimise kohta.

(12) Käesoleva direktiiviga tuleks ette näha ka normid riiklikes registrites registreerimise nõuete ja registreerimisest keeldumise kohta. Registreerimistaotluse tagasilükkamise korral peaks finantsvahendajatel siiski olema lubatud esitada uus registreerimistaotlus hilisemas etapis, kui tagasilükkamise põhjused on kõrvaldatud. Pärast registreerimist tuleks finantsvahendajaid käsitada vastavas liikmesriigis „sertifitseeritud finantsvahendajana“ ning nende suhtes tuleks kohaldada sertifitseeritud finantsvahendajate kohustusi käesoleva direktiivi alusel. Liikmesriigid peaksid ajakohastama portaali seoses sertifitseeritud finantsvahendaja registreerimisega. Käesolevas direktiivis tuleks samuti ette näha normid sertifitseeritud finantsvahendajate riiklikust registrist kustutamise või neile maksuvähenduse taotlemise võimaluse andmisest keeldumise kohta. Kui liikmesriik otsustab sertifitseeritud finantsvahendaja registrist kustutada, keeldub sertifitseeritud finantsvahendajale maksuvähenduse taotlemise võimaluse andmisest või lükkab registreerimistaotluse tagasi, peaks asjaomane liikmesriik portaali vastavalt ajakohastama. Selliste ajakohastamiste eesmärk on võimaldada liikmesriikidel hinnata võetud meetmeid, nagu näiteks registrist kustutamist või registreerimistaotluse tagasilükkamist ning võtta neid meetmeid arvesse, kui sama finantsvahendaja esitab tulevikus uue registreerimistaotluse nende oma riiklikus registris. Asjaomaste isikute õiguste ja kohustuste suhtes kohaldatakse asjaomaste liikmesriikide õigusnorme, sealhulgas seoses riiklikus registris registreerimise ja sellest kustutamise kohta tehtud liikmesriigi otsuse edasikaebamise õigusega.

(13) Selleks et tagada dividendi- või intressimakseid saava investori isiku ja temaga seotud asjaolude ning emitendilt lähtuva maksevoo suhtes suurem läbipaistvus, peaksid sertifitseeritud finantsvahendajad esitama konkreetse tähtaja jooksul asjakohase teabe. Käesolevas direktiivis tuleks ette näha kaks aruandlusvõimalust: otsene ja kaudne aruandlus. Kui aruandlus on otsene, peaks sertifitseeritud finantsvahendaja esitama teabe otse tuluallikaliikmesriigi pädevale asutusele. Kui aruandlus on kaudne, peaksid sertifitseeritud finantsvahendajad esitama teabe väärtpaberimaksete ahelas järjestikuselt ning seoses nende sertifitseeritud finantsvahendajate positsiooniga väärtpaberimaksete ahelas, milles nad osalevad. Tulemuseks peaks olema see, et see teave jõuab maksu kinnipidajani või määratud sertifitseeritud finantsvahendajani, kes esitab teabe tuluallikaliikmesriigi pädevale asutusele. Esitatud andmed peaksid hõlmama teavet asjaomase investori nõuetele vastavuse kohta, kuid peaksid piirduma teabega, mis on kättesaadav aruandvale sertifitseeritud finantsvahendajale. Finantsvahendajatel, kes ei ole kohustatud sertifitseeritud finantsvahendajana registreeruma ja ei ole otsustanud sellisena registreeruda, ei peaks olema käesoleva direktiivi kohast aruandluskohustust. Teave selliste vahendajate käideldavate maksete kohta, kes ei ole sertifitseeritud finantsvahendajad, on siiski oluline, et võimaldada makseahela õiget rekonstrueerimist enne käesolevas direktiivis sätestatud maksuvähenduse süsteemide kohaldamist.

(14) Selleks et tagada teabelünkade puudumine makseahelas ja võimaldada investoritel pääseda ligi maksuvähenduse menetlustele, peaks käesolev direktiiv võimaldama sertifitseeritud finantsvahendajal, ükskõik kas kõnealune sertifitseeritud finantsvahendaja on või ei ole otseselt kaasatud konkreetsesse makseahelasse, võtta selles ahelas finantsvahendaja roll. See tähendab, et sertifitseeritud finantsvahendaja täidab ülesandeid ja kohustusi, mis on seotud teabe esitamise ja maksuvähenduse süsteemiga ning mida finantsvahendaja oleks täitnud, kui ta oleks olnud sertifitseeritud finantsvahendaja. Sellise finantsvahendajate vahelise kokkuleppe kaudu oleks maksuhalduritel võimalik saada kogu asjakohast teavet ja kogu makseahela ulatuses teavet tõhusalt ühitada ning investoritel oleks juurdepääs maksuvähenduse süsteemile, isegi juhul, kui tegemist on finantsvahendajaga, kes ei ole registreeritud liikmesriigis ega ole seotud käesoleva direktiivi kohaste kohustustega.

(15) Käesolev direktiiv ei tohiks takistada sertifitseeritud finantsvahendajatel oma käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste täitmisega seotud ülesandeid edasi anda. Seepärast peaks sertifitseeritud finantsvahendajal olema lubatud tugineda kolmandale isikule, et täita asjakohaseid kohustusi seoses kinnipeetava maksu menetlustega. Igal juhul peaks nende kohustuste täitmise eest vastutama sertifitseeritud finantsvahendaja, kes on oma ülesanded edasi andnud.

(16) Selleks et kapitaliturgude liit oleks tulemuslikum ja konkurentsivõimelisem, tuleks lihtsustada ja kiirendada väärtpaberitulult ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise menetlusi, kui asjaomased sertifitseeritud finantsvahendajad on esitanud piisava teabe, muu hulgas investori isiku kohta. Asjaomased sertifitseeritud finantsvahendajad on kõik investori ja väärtpaberite emitendi vahelises väärtpaberimaksete ahelas osalevad sertifitseeritud finantsvahendajad, kellelt võidakse nõuda teabe esitamist sertifitseerimata finantsvahendajate poolt ahelas tehtud maksete kohta. Võttes arvesse liikmesriikide eri lähenemisviise, tuleks ette näha kahte liiki menetlused: esiteks, tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem, mille puhul asjaomast maksumäära kohaldatakse otse maksu kinnipidamise ajal, ja teiseks, kiire maksutagastuse süsteem, mille puhul tagastustaotluse esitab sertifitseeritud finantsvahendaja ja seda menetleb tuluallikaliikmesriigi maksuhaldur käesolevas direktiivis sätestatud tähtajaks. Kui maksutagastusi ei menetleta nimetatud tähtaja jooksul, tuleks kohaldada viivist, kui riigisisestes õigusnormides on nii ette nähtud. Käesoleva direktiivi III peatükki kohaldavatel liikmesriikidel peaks olema võimalik kehtestada tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem või kiire maksutagastuse süsteem või nende kombinatsioon, tagades, et vähemalt üks süsteem on kõigile investoritele kättesaadav vastavalt käesoleva direktiivi nõuetele. Liikmesriigil, kes on valinud sellise kombinatsiooni, peaks olema võimalik piirata ühe süsteemi kasutamist konkreetsete juhtudega, näiteks väikese riskiga stsenaariumide puhul, tingimusel et teine süsteem on kättesaadav kõigi muude käesoleva direktiiviga hõlmatud juhtumite puhul. Neil, kes saavad käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja jäävaid makseid – nagu börsil noteeritud äriühingutelt saadud dividendid, mida makstakse tuluallikaliikmesriigi maksuresidendist registreeritud omanikele, või börsil noteerimata äriühingutelt saadud dividendid, või intressid, kui liikmesriik ei ole otsustanud kohaldada käesolevat direktiivi intressimaksete suhtes – võiks siiski olla õigus taotleda ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamist riikliku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise või tagastamise süsteemi alusel, mida kohaldatakse selliste maksetega seotud menetluste suhtes.

(17) Kui käesoleva direktiivi asjakohased nõuded ei ole käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate maksete puhul täidetud või kui asjaomane investor seda soovib, peaksid liikmesriigid kohaldama riiklikul standardsel maksutagastuse süsteemil põhinevaid kinnipeetava maksu vähendamise menetlusi varuvariandina käesolevas direktiivis sätestatud kiirmenetlustele. Investorid, kellel on õigus maksuvähendusele, või nende volitatud esindajad, peaksid saama liikmesriigis makstud ülemääraselt kinnipeetavat maksu tagasi nõuda üksnes siis, kui sertifitseeritud finantsvahendaja ei ole kasutanud tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi või kiire maksutagastuse süsteemi.

(18) Kui esineb maksupettuste või maksualaste kuritarvituste risk, peaks liikmesriikidel olema võimalik jõustada pettusevastaseid meetmeid ja viia enne kiire maksutagastuse taotluse menetlemist läbi põhjalikke uurimisi. Selleks peaks liikmesriikidel olema õigus maksutagastuse taotlus teatavatel tingimustel tagasi lükata. Need tingimused peaksid hõlmama juhtumeid, kus sellise taotluse nõuded ei ole täidetud või kus makseahelat ei ole võimalik rekonstrueerida. Samuti peaks saama maksutagastuse taotluse tagasi lükata siis, kui liikmesriik otsustab algatada kontrollimenetluse või maksuauditi, mis põhineb riskihindamise kriteeriumidel. Neid kontrollimenetlusi või maksuauditeid peaks olema võimalik läbi viia iga juhtumi korral, mille puhul tehakse kindlaks, et see kujutab maksupettuste või maksualaste kuritarvituste riski.

(19) Ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise süsteemide kaitsmiseks peaksid riiklikku registrit pidavad liikmesriigid samuti nõudma, et sertifitseeritud finantsvahendajad kontrolliksid, kas maksuvähendust taotleda soovivad investorid vastavad nõuetele. Eelkõige peaksid sertifitseeritud finantsvahendajad saama asjaomaselt investorilt maksuresidentsuse tõendi ja kinnituse selle kohta, et sellel investoril on vastavalt tuluallikaliikmesriigi õigusnormidele või topeltmaksustamise vältimise lepingule õigus kinnipeetava maksu vähendamisele, ning kui tuluallikaliikmesriik seda nõuab, kinnituse selle kohta, et ta on dividendide või intressidega seoses tegelik tulusaaja vastavalt tuluallikaliikmesriigi õigusnormidele või topeltmaksustamise vältimise lepingule, nagu on kirjeldatud OECD tulu- ja kapitalimaksu näidislepingu artikli 10 või artikli 11 kommentaaris. Seega peaks tuluallikaliikmesriikidel olema võimalus nõuda tegeliku tulusaaja deklareerimist.

(20) Sertifitseeritud finantsvahendajad peaksid olema kohustatud kontrollima, milline on kohaldatav kinnipeetava maksu määr olenevalt investori konkreetsetest asjaoludest, ja andma teada, kas nad on teadlikud alusvaraks olevate väärtpaberitega seotud mis tahes finantskokkuleppest, mis ei ole enne dividendikuupäeva arveldatud, aegunud või muul viisil lõpetatud. Selles kontekstis tuleks seda kohustust mõista nii, et investorile lähim sertifitseeritud finantsvahendaja - tema klient - peaks võtma mõistlikke meetmeid selliste kontrollide heas usus läbiviimiseks.

Näiteks peaksid sertifitseeritud finantsvahendajad kontrollima, kas digitaalsel maksuresidentsuse tõendil või selle ekvivalendil esitatud teave või investori kinnitusel esitatud teave ei ole vastuolus teabega, mida need sertifitseeritud finantsvahendajad on kogunud oma klientide kohta oma tavapärase äritegevuse käigus. Selline teave hõlmab näiteks investori kontot käsitlevat teavet ja muud teavet, mida nad võivad olla kogunud põhimõtte „tunne oma klienti“ järgimise tulemusel. Seetõttu ei tuleks sertifitseeritud finantsvahendajatelt nõuda täiendavate kontrollide tegemist ning oma klientidelt lisateabe küsimist ja kogumist. Lisaks tuleks investorilt nõuda, et ta teavitaks finantsvahendajat kõigist asjaomaste asjaolude muutustest. Liikmesriigid võiksid saada lubada hoolsuskohustuse täitmist kord aastas, välja arvatud juhul, kui sertifitseeritud finantsvahendaja teab või peaks teada, et asjaolud on muutunud või et teave on ebaõige või ebausaldusväärne.

(21) Käesoleva direktiivi kohaste kinnipeetava maksu vähendamise menetlust kohaldatakse tingimusel, et registreeritud omanik, kes on kas füüsiline isik või üksus ja kellel on väärtpaberite omanikuna õigus saada dividende või intresse, on ühtlasi isik, kellel on õigus kinnipeetava maksu vähendamisele vastavalt tuluallikaliikmesriigi õigusnormidele või kohaldataval juhul topeltmaksustamise vältimise lepingule. Kui registreeritud omanik on ühtlasi isik, kellel on õigus maksuvähendusele, tuleks kohaldada ainult otseinvesteeringuid käsitlevaid sätteid. Olukordades, kus registreeritud omaniku ja maksuvähendusele õigust omava isiku puhul ei ole tegemist sama isikuga, tuleks siiski kohaldada kaudseid investeeringuid käsitlevaid sätteid. Kaudseid investeeringuid käsitlevad sätted võimaldavad maksuvähendust juhtudel, kui teatavatel investeerimisfondidel või nende investoritel võib olla õigus maksuvähendusele, kuid nad ei ole registreeritud omanikud, sest väärtpabereid hoiab teine juriidiline isik või maksustamise seisukohast läbipaistev investeerimisfond. Kaudseid investeeringuid käsitlevad sätted tagavad seaduslikele investoritele juurdepääsu käesoleva direktiiviga kehtestatud menetlustele. Seepärast peaksid liikmesriigid investeerimisfondi mõistet tõlgendama nii, et see hõlmaks investeerimisfonde, kellel on õigus ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamisele enda nimel, ja investeerimisfonde, mille puhul on õigus maksuvähendusele investeerimisfondis osalust omavatel investoritel, tuginedes tuluallikaliikmesriigi õigusnormidele või topeltmaksustamise vältimise lepingule. Kui sertifitseeritud finantsvahendaja osaleb kaudsetes investeeringutes, peaks ta olema siiski kohustatud täitma hoolsuskohustuse nõudeid. Lisaks peaks olema võimalik pidada sertifitseeritud finantsvahendajat vastutavaks maksutulu saamata jäämise korral.

(22) On teada, et väärtpaberite kogu või osalise omandiõiguse või asjakohaste investeerimisriskide üleminemiseks võidakse kasutada finantskokkuleppeid. Samuti on selliseid kokkuleppeid kasutatud dividendiarbitraaži ja dividendide koorimise skeemides, nagu *cum-ex-* ja *cum-cum*-skeemid, ainsa eesmärgina saada maksutagastust juhtudel, kus selleks õigust ei ole, või suurendada seda tagasimakstavat summat, millele investoril on õigus. Peaks olema võimalik käsitada selliseid kokkuleppeid nagu futuurlepingud, repotehingud, väärtpaberite laenamine ja laenuks võtmine, ostu-tagasimüügi tehingud või müügi-tagasiostu tehingud, tuletisinstrumendid, võimenduslaenu tehingud ja hinnavahelepingud finantskokkulepetena, juhul kui need tähendavad ajutist või püsivat eristumist investeeringuga seotud majanduslikke riske kandva füüsilise isiku või üksuse ning aktsia või alusvara õiguste juriidilise omaniku vahel. Need näited ei ole ammendavad.

(23) Lisaks valitseb finantskokkulepete puhul seisukoht, et väärtpaberite omandiõigust ei ole ostjale või laenuks võtjale üle antud, kui majanduslik risk jääb väärtpaberite müüjale või laenajale õiguslike tehingute, näiteks väärtpaberite laenamise, optsioonide või futuurlepingute kaudu. Finantskokkuleppena peaks olema võimalik käsitada mis tahes kokkulepet, mille kohaselt asjaomaste osapoolte vahel dividende hüvitatakse. Asjaomastele osapooltele ei maksta alati rahalist hüvitist, vaid neile saab maksta hüvitist ka kaudsemal viisil, näiteks väärtpaberite või tuletisinstrumentide hinnaerinevuse võimaldamise kaudu. Teave finantskokkulepete kohta on maksuhalduritele vajalik, et võidelda maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste vastu. Kui sellist teavet antakse otse, tuleks seda nõuda üksnes sertifitseeritud finantsvahendajatelt, kes oma positsiooni tõttu ahelas võisid olla otseselt seotud asjaomase finantskokkuleppega, mis kehtib sertifitseeritud finantsvahendajate puhul, kes taotlevad maksuvähendust. Kui teavet esitatakse kaudselt, peaks teabe finantskokkulepete kohta esitama registreeritud omaniku sertifitseeritud finantsvahendaja. Sellistel juhtudel tuleks teave tuleks esitada väärtpaberimaksete ahelas järjestikuselt, nii et see jõuab lõpuks maksu kinnipidajani või määratud sertifitseeritud finantsvahendajani. See tähendab, et teised aruandvad sertifitseeritud finantsvahendajad peavad edastama teabe kõnealuste finantskokkulepete kohta maksu kinnipidajale või määratud sertifitseeritud finantsvahendajale, isegi kui need aruandvad sertifitseeritud finantsvahendajad ei ole asjaomase finantskokkuleppega otseselt seotud. Finantskokkuleppeid käsitlevat aruandlust ei tuleks nõuda võlakirjade ja intressimaksete puhul.

(24) Liikmesriikidel peaks olema võimalik piirata tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi või kiire maksutagastuse süsteemi kasutamist juhtudel, millega kaasneb suur maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste risk. Seepärast on asjakohane kehtestada loetelu sellistest juhtudest, kus liikmesriikidel on võimalus maksuvähenduse

taotlused tagasi lükata ja teha täiendavaid kontrolle. Selleks et võtta arvesse riikide õigussüsteemide ja eelkõige maksuriskide hindamise erinevusi, ei tohiks sellise loetelu kehtestamine olla kohustuslik ning liikmesriikidel peaks olema õigus otsustada, milliste juhtumite suhtes tuleks kohaldada standardset maksutagastuse süsteemi. Liikmesriigid peaksid tagama, et käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud riigisisesed õigusnormid ei võimalda tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamist või kiiret maksutagastust juhtumite korral, mis liikmesriikide hinnangul kujutavad endast kõrgendatud riski. Selliste meetmetega tagataks, et maksuhalduritel on paremad võimalused võidelda kuritarvituslike skeemide vastu, kuna neil oleks võimalik teha täiendavaid kontrolle, et teha kindlaks, kas maksuvähenduse taotlused on põhjendatud ja kas need tuleb rahuldada. Üks sellistest meetmetest puudutab dividendi brutosummaga seotud künnist. See künnis tuleks arvutada registreeritud omaniku kohta või investori kohta, kellel on õigus ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamisele, kui registreeritud omanik on investeerimisfond või sellise investeerimisfondi määratud juriidiline isik. Seda künnist ei peaks kohaldama juhtudel, kui maksuvähendusele on õigus investeerimisfondil, mis on asutatud ja mida reguleeritakse liidus või millel on valitseja, mis on asutatud ja mida reguleeritakse liidus, liikmesriigi kohustuslikul pensioniskeemil või tööandja kogumispensioni asutusel, mis on registreeritud või saanud tegevusloa liikmesriigis vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/2341 ([4]) artikli 9 lõikele 1. Need ettevõtjad, skeemid ja asutused on rangelt reguleeritud ja nende suhtes kohaldatakse pädevate riigiasutuste järelevalvet ja põhjalikke sisekontrolle. Selline reguleerimine ja järelevalve tagab vastavuse asjakohastele õigusnormidele ning minimeerib maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste riski.

(25) Siiski on juhtumeid, kus maksumaksjad saaksid taotleda kinnipeetava maksu vähendatud määra, mis tugineb riigisiseste õigusnormidega rakendatud liidu õigusaktidele. Tavaliselt on see nii juhul, kui riigisiseses õiguses tagatakse, et asutamisvabadus või kapitali vaba liikumine antakse võrdselt nii riigisisestele kui ka välismaistele võrreldavatele olukordadele, või direktiivi ülevõtmise korral. Sellistel juhtudel võib olla vaja teha kontrolle, eelkõige selleks, et hinnata olukordade võrreldavust ja liikmesriigi õiguse kohaldatavust piiriüleste juhtumite suhtes. Kui selline kontroll on vajalik, peaks liikmesriikidel olema võimalik käsitleda neid juhtumeid oma olemasoleva riikliku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi alusel, vähendades seega ülemääraselt kinnipeetavat maksu kõige kiiremal ja ohutumal viisil.

(26) Võttes arvesse sertifitseeritud finantsvahendajate olulist rolli sellise täieliku ja õige teabe esitamisel, mis on kinnipeetava maksu vähendamise või maksutagastuse aluseks, on asjakohane, et liikmesriikide õigusnormid sisaldaksid vähemalt norme, mille kohaselt saab sertifitseeritud finantsvahendajaid pidada täielikult või osaliselt vastutavaks kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise eest, kuna sertifitseeritud finantsvahendaja jättis täielikult või osaliselt täitmata käesoleva direktiivi põhikohustused. Liikmesriigid peaksid saama kehtestada oma õigusnormidega maksuvähendust taotlevatele sertifitseeritud finantsvahendajatele range solidaarvastutuse. Lisaks tuleks vastutuse muid aspekte jätkuvalt täielikult reguleerida liikmesriikide õigusnormidega. Need muud aspektid hõlmavad ühiselt või eraldi tegutsevaid maksu kinnipidajaid, kes ei tegutse sertifitseeritud finantsvahendajatena, ning juhtumeid, mis on seotud selliste registreeritud omanike ja investorite otsese või kaudse vastutusega, kes esitavad sertifitseeritud finantsvahendajatele mittetäielikku või ebaõiget teavet. Käesolevas direktiivis ei määrata kindlaks standardse maksutagastuse süsteemiga seotud vastutuse norme.

(27) Kohaldatavate normide tõhususe tagamiseks peaksid liikmesriigid sätestama normid, mis käsitlevad käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud liikmesriigi sätete rikkumise korral kohaldatavaid karistusi. Need karistused peaksid olema mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

(28) Käesoleva direktiivi nõuetekohane ülevõtmine igas asjaomases liikmesriigis on äärmiselt oluline nii kogu kapitaliturgude liidu edendamiseks kui ka liikmesriikide maksutulu kaitsmiseks. Sellest tulenevalt peaksid liikmesriigid esitama komisjonile korrapäraselt statistilist teavet, mis puudutab käesoleva direktiivi alusel vastu võetud riiklike meetmete rakendamist ja järgimise tagamist nende territooriumil. Komisjon peaks liikmesriikide esitatud teabe ja muude kättesaadavate andmete põhjal hindama kohaldatavate õigusnormide tulemuslikkust. Sellega seoses peaks komisjon kaaluma käesoleva direktiiviga kehtestatud normide ajakohastamise vajadust.

(29) Selleks et tagada käesoleva direktiivi ühetaolised rakendamistingimused, eelkõige digitaalse maksuresidentsuse tõendi, portaali, finantsvahendajate aruandluse, registreeritud omaniku kinnituse ja käesoleva direktiivi kohase maksuvähenduse taotluse puhul, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused võtta vastu piiratud arvu

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/2341 tööandja kogumispensioni asutuste tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 354, 23.12.2016, lk 37).

elementidega tüüpvormid, sealhulgas keeleline korraldus. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ([5]).

(30) Käesoleva direktiivi raames isikuandmete töötlemise korral tuleks järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/679 ([6]). Käesoleva direktiiviga ette nähtud andmetöötlustoimingute eesmärk on teenida üldist avalikku huvi, nimelt maksustamise küsimust, ning täiendavaid eesmärke võidelda maksupettuste, maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise vastu, kaitsta maksutulusid ja edendada õiglast maksustamist, mis suurendavad sotsiaalse, poliitilise ja majandusliku kaasamise võimalusi liikmesriikides. Seepärast peaks liikmesriikidel käesoleva direktiivi nõuetekohaseks kohaldamiseks ja nende üldist avalikku huvi teenivate eesmärkide kaitsmiseks olema võimalik piirata määruses (EL) 2016/679 sätestatud teatavate andmesubjekti õiguste ulatust. Sellised piirangud ei tohiks siiski minna kaugemale sellest, mis on rangelt vajalik nende eesmärkide saavutamiseks. Seoses lisateabega, mida võidakse käesoleva direktiivi kohaselt nõuda maksumaksja maksuresidentsuse tõendamiseks, tuleks füüsilise isikuga seotud teabe kogumist käsitada nii, et see piirdub füüsilise isiku tuvastamisega.

(31) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda asjaomaste tehingute piiriülese laadi ja siseturul tervikuna nõuete täitmisega seotud kulude vähendamise vajaduse tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(32) Euroopa Andmekaitseinspektoriga konsulteeriti kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725 ([7]) artikli 42 lõikega 1 ning ta esitas arvamuse 8. augustil 2023,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse normid järgmise kohta:

a) digitaalse maksuresidentsuse tõendi väljastamine liikmesriikide poolt ning

b) kord, mille alusel kohaldatakse maksuvähendust mis tahes ülemääraselt kinnipeetava maksu puhul, mille liikmesriik võib kinni pidada avalikult kaubeldavate aktsiate dividendidelt ja asjakohasel juhul avalikult kaubeldavate võlakirjade intressidelt, mida makstakse registreeritud omanikele, kes on maksuresidendid väljaspool kõnealust liikmesriiki.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. I ja IV peatükki kohaldatakse kõikide liikmesriikide suhtes. II peatükki kohaldatakse kõikide liikmesriikide suhtes seoses kõikide füüsiliste isikute ja üksustega, kes on nende jurisdiktsioonis maksuresidendid.

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).

2. III peatükki kohaldatakse kõikide liikmesriikide suhtes, kes kohaldavad maksuvähendust ülemääraselt kinnipeetud maksu puhul sellistelt dividendidelt, mis on makstud avalikult kaubeldavatelt ja nende jurisdiktsioonis maksuresidendiks oleva üksuse emiteeritud aktsiatelt, kui:

a) neil ei ole terviklikku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi, mida kohaldatakse sellise ülemääraselt kinnipeetava maksu puhul; või

b) nende turukapitalisatsiooni määr, nagu on märgitud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) neljas viimases väljaandes, mis on kättesaadavad 31. detsembril 2028, on igal neljal järjestikusel aastal 1,5 % või rohkem.

3. Liikmesriik, kellel on terviklik tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem, mida kohaldatakse ülemääraselt kinnipeetava maksu puhul, mis peetakse kinni selliste avalikult kaubeldavate aktsiate dividendidelt, mille on emiteerinud tema jurisdiktsiooni kuuluv resident, võib otsustada kohaldada III peatükki, kui tema turukapitalisatsiooni määr, nagu on märgitud ESMA neljas viimases väljaandes, mis on kättesaadavad 31. detsembril 2028, on vähemalt ühel neljast järjestikusest aastast alla 1,5 %.

4. Liikmesriik hakkab III peatükki kohaldama viie aasta jooksul alates sellest, kui ESMA avaldab neljandat aastat järjest andmed, mis näitavad, et selle liikmesriigi turukapitalisatsiooni määr on saavutanud 1,5 % või ületab seda igal neljal järjestikusel aastal.

5. Liikmesriik, kes kohaldab maksuvähendust ülemääraselt kinnipeetava maksu puhul, mis peetakse kinni selliste avalikult kaubeldavate võlakirjade eest makstud intressidelt, mille on emiteerinud tema jurisdiktsiooni kuuluv resident, võib kohaldada III peatükki.

6. Kui III peatükk muutub liikmesriigi suhtes kohaldatavaks käesoleva artikli lõigete 2 või 4 alusel, jääb see kõnealuse liikmesriigi suhtes kohaldatavaks, olenemata sellest, kas selle kohaldamise tinginud tingimused on jätkuvalt täidetud või mitte.

Kui liikmesriik otsustab kohaldada III peatükki vastavalt käesoleva artikli lõikele 3, on selle võimaluse kasutamine pöördumatu.

Artikkel 3

Mõisted

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „ülemääraselt kinnipeetav maks“ – järgmise kahe summa vahe: maks, mille liikmesriik peab üldise riigisisese määra alusel kinni mitteresidendist omanikule makstavatelt väärtpaberi dividendidelt või intressidelt, ja madalam kinnipeetav maks, mida see liikmesriik kohaldab samade dividendide või intresside suhtes kas topeltmaksustamise vältimise lepingu või konkreetsete riigisiseste õigusnormide alusel vastavalt sellele, nagu on asjakohane;

2) „avalikult kaubeldav aktsia“ – aktsia, mis on võetud kauplemisele reguleeritud turul või millega kaubeldakse mitmepoolses kauplemissüsteemis;

3) „avalikult kaubeldav võlakiri“ – võlakiri, mis on võetud kauplemisele reguleeritud turul või millega kaubeldakse mitmepoolses kauplemissüsteemis või organiseeritud kauplemissüsteemis;

4) „finantsvahendaja“ – väärtpaberite makseahelas väärtpabereid emiteeriva üksuse ja sellistelt väärtpaberitelt makseid saava registreeritud omaniku vahel osalev mis tahes järgmine üksus:

   a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 909/2014 ([8]) artikli 2 punktis 1 määratletud väärtpaberite keskdepositoorium,

   b) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidiasutus.

   c) investeerimisühing,

   d) punktides a, b või c osutatud üksuste filiaalid; või

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 909/2014, mis käsitleb väärtpaberiarvelduse parandamist Euroopa Liidus ja väärtpaberite keskdepositooriume ning millega muudetakse direktiive 98/26/EÜ ja 2014/65/EL ning määrust (EL) nr 236/2012 (ELT L 257, 28.8.2014, lk 1).

e) kolmanda riigi juriidiline isik, kellel on asukohariigiks oleva kolmanda riigi võrreldavate õigusaktide alusel lubatud osutada teenuseid, mis on võrreldavad punktides a, b või c osutatud üksuste osutatavate teenustega või sellise kolmanda riigi juriidilise isiku filiaal;

5) „sertifitseeritud finantsvahendaja“ – artiklis 5 osutatud riiklikus registris registreeritud finantsvahendaja;

6) „üksus“ – juriidiline isik või õiguslik üksus, sealhulgas, kuid mitte ainult, äriühing, täisühing, usaldushaldus või sihtasutus;

7) „investeerimisfond“ – eurofond, ELi AIF või ELi AIF või alternatiivne investeerimisfond, mida valitseb ELi AIFi valitseja või mis tahes muu investeerimisfond, millel on tuluallikaliikmesriigi õigusnormide või topeltmaksustamise vältimise lepingu alusel õigus ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamisele, või investeerimisfond, mille investeeringu allikaks olevatel investoritel on õigus sellisele vähendamisele, mida saab nende nimel taotleda, välja arvatud sellised investeerimisfondid, mis on asutatud või mille valitseja või depositoorium on asutatud kolmandas riigis, mis on loetletud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I lisas või komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/1675 ([9]) lisa I tabelis;

8) „tööandja kogumispensioni asutus“ – direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 6 punktis 1 määratletud tööandja kogumispensioni asutus;

9) „EUID“ – Euroopa kordumatu tunnus, millele on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2017/1132 ([10]) artiklis 16;

10) „maksukohustuslasena registreerimise number“ – liikmesriigis registreeritud omaniku kordumatu tunnus, mida kasutatakse maksustamise eesmärgil;

11) „kinnipeetava maksu vähendamise menetlus“ – kord, mille alusel registreeritud omanik, kes saab väärtpaberitelt dividende või intresse, mille suhtes võidakse kohaldada ülemääraselt kinnipeetavat maksu, saab kasu ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamisest või see ülemääraselt kinnipeetav maks tagastatakse talle;

12) „pädev asutus“ – asutus, mille liikmesriik on määranud kooskõlas artikliga 5 ja mis hõlmab kõiki isikuid, keda kõnealune asutus on riigisiseste õigusnormide kohaselt volitanud tegutsema käesoleva direktiivi kohaldamisel tema nimel;

13) „väärtpaber“ – avalikult kaubeldav aktsia või avalikult kaubeldav võlakiri;

14) „hoidmistunnistus“ – finantsinstrument, mis on kaubeldav liikmesriigi või kolmanda riigi kapitaliturul ja mis tõendab liidus asuva emitendi väärtpaberite omandiõigust, kui sellega kaubeldakse liikmesriigis või kolmandas riigis asuvas kauplemiskohas, ning millega kaubeldakse emitendi väärtpaberitest sõltumatult;

15) „suur finantsinstitutsioon“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 146 määratletud suur finantsinstitutsioon;

16) „kontsern“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ ([11]) artikli 2 punktis 12 määratletud kontsern;

17) „maksu kinnipidaja“ – üksus, kes on tuluallikaliikmesriigi õigusnormide kohaselt kohustatud või keda on tuluallikaliikmesriigi õigusnormide kohaselt volitatud arvama väärtpaberitelt makstavatelt dividendidelt või intressidelt maha kinnipeetava maksu ja kandma selle üle tuluallikaliikmesriigi maksuhaldurile;

([9]) Komisjoni 14. juuli 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1675, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849, määrates kindlaks suure riskiga kolmandad riigid, kus esineb strateegilisi puudusi (ELT L 254, 20.9.2016, lk 1).

([10]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1132 äriühinguõiguse teatavate aspektide kohta (ELT L 169, 30.6.2017, lk 46).

([11]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).

18) „registreerimiskuupäev“ – väärtpaberi emitendi määratud kuupäev, mil selle väärtpaberi omaniku isik ja sellest tekkivad õigused määratakse kindlaks lähtuvalt finantsvahendaja registrisse kantud arveldatud positsioonidest vastavalt registrikandele tööpäeva lõpus;

19) „arveldus“ – väärtpaberitehingu lõpuleviimine, kui see sõlmiti eesmärgiga täita kõnealuse tehingu poolte kohustused, kandes selleks üle raha või väärtpaberid või mõlemad, nagu on määratletud määruse (EL) nr 909/2014 artikli 2 lõike 1 punktis 7;

20) „registreeritud omanik“ – füüsiline isik või üksus, kellel on registreerimiskuupäeval väärtpaberi omanikuna õigus saada väärtpaberitelt dividende või intresse, mille suhtes kohaldatakse liikmesriigis tulu tekkimise kohas kinnipeetavat maksu, ilma et see piiraks arveldamise ootel olevate tehingute korrigeerimist, mida võidakse teha kooskõlas tuluallikaliikmesriigi õigusnormidega, ning kes ei ole finantsvahendaja, kes tegutseb teiste nimel seoses kõnealuste dividendide või intressidega;

21) „investeerimiskonto“ – konto või kontod, mida finantsvahendajad pakuvad registreeritud omanikele ja mille kaudu nende väärtpabereid hoitakse või need registreeritakse;

22) „rahakonto“ – konto või kontod, millele tehakse investeerimiskontol hoitavate või registreeritud väärtpaberitega seotud maksed;

23) „dividendikuupäev“ – kuupäev, millest alates kaubeldakse aktsiatega ilma aktsiatest tekkivate õigusteta, sealhulgas õiguseta osaleda ja hääletada üldkoosolekul, kui see on asjakohane;

24) „maksekuupäev“ – kuupäev, mil on registreeritud omanikule avalikult kaubeldava aktsia dividendi või avalikult kaubeldava võlakirja intressiga seotud makse tegemise tähtaeg;

25) „finantskokkulepe“ – mis tahes kokkulepe või kokkulepete kogum või mis tahes lepingujärgne kohustus, mille kohaselt:

    a) dividende tootva avalikult kaubeldava aktsia omandiõiguse mis tahes osa antakse või võidakse anda alaliselt või ajutiselt üle seotud või sõltumatule osapoolele või

    b) dividendid hüvitatakse täielikult või osaliselt seotud või sõltumatute osapoolte vahel kas rahaliselt või muus vormis;

26) „väärtpaberimaksete ahel“ – selliste finantsvahendajate jada, kes tegelevad väärtpaberitelt dividendide või intresside maksmisega väärtpaberite emitendi ja registreeritud omaniku vahel, kellele kõnealustelt väärtpaberitelt dividende või intresse makstakse, ning mis hõlmab maaklereid, kes on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL ([12]) kohaselt tegevusloa saanud investeerimisühingud või kes on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL ([13]) kohaselt tegevusloa saanud krediidiasutused, kui nad osutavad üht või mitut investeerimisteenust või tegelevad investeerimistegevusega, ning kolmanda riigi juriidilisi isikuid, kellele on antud tegevusluba kolmandast riigist asukohariigi võrreldavate õigusnormide alusel, kui nad osutavad investeerimisteenuseid või tegelevad investeerimistegevusega;

27) „topeltmaksustamise vältimise leping“ – kahe või enama jurisdiktsiooni vahel kehtiv leping või konventsioon, millega nähakse ette tulu ja asjakohasel juhul kapitali topeltmaksustamise kaotamine;

28) „tuluallikaliikmesriik“ – dividende või intresse tootva väärtpaberi emitendi asukohaliikmesriik;

29) „kiire maksutagastuse süsteem“ – süsteem, milles dividendide või intresside maksmisel võetakse arvesse üldist riigisisest kinnipeetava maksu määra ning mille järel esitatakse ülemääraselt kinnipeetava maksu tagastuse taotlus artiklis 14 sätestatud tähtaja jooksul;

30) „tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem“ – süsteem, milles dividendide või intresside maksmise ajal kohaldatakse asjakohast kinnipeetava maksu määra vastavalt kohaldatavatele riigisisestele õigusnormidele või rahvusvahelistele lepingutele, näiteks asjaomasele topeltmaksustamise vältimise lepingule;

([12]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ja millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

([13]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

31) „terviklik tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem“ – tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem, mida kohaldab liikmesriik ja mis vastab kõigile järgmistele tingimustele:

a) see võimaldab maksuvähenduse kohaldamist iga füüsilise isiku või üksuse suhtes, kellel on õigus maksuvähendusele vastavalt tuluallikaliikmesriigi õigusnormidele või topeltmaksustamise vältimise lepingule, kui see on asjakohane;

b) sellega antakse maksekuupäeval punkti a kohaselt maksuvähendust mis tahes füüsilisele isikule või üksusele, välja arvatud juhul, kui ei esitata liikmesriigi poolt nõutud teavet maksuvähenduse kohaldamiseks;

c) liikmesriik ei lükka maksuvähenduse taotlusi tagasi, välja arvatud artikli 11 lõikes 2 sätestatud asjaoludel;

d) liikmesriik ei nõua maksuvähenduse õigust omavalt füüsiliselt isikult või üksuselt või muult finantsvahendajalt kui maksu kinnipidajalt muud lisateavet ega kehtestata talle muid täiendavaid kohustusi kui teave ja kohustused, mis on sätestatud artiklites 12, 13 ja asjakohasel juhul artiklis 15, välja arvatud artikli 11 lõikes 2 sätestatud asjaoludel;

e) asjaomane liikmesriik on sätestanud normid, mis käsitlevad vastutust kogu või osa maksutulu eest, mis jäi sel liikmesriigil tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi kohaldamise tõttu saamata; ning

f) liikmesriik on sätestanud normid, mis käsitlevad mõjusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid karistusi, mida kohaldatakse tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi käsitlevate liikmesriigi sätete rikkumise korral;

32) „turukapitalisatsioon“ – liikmesriigis esindatud selliste äriühingute avalikult kaubeldavate aktsiate koguväärtus, mille aktsiatega on lubatud kaubelda reguleeritud turul või mitmepoolses kauplemissüsteemis ja mille ESMA avaldab kord aastas;

33) „turukapitalisatsiooni määr“ – määr, mis on väljendatud konkreetse aasta 31. detsembri seisuga ning hõlmab liikmesriigi turukapitalisatsiooni protsendina väljendatud osakaalu liidu üldisest turukapitalisatsioonist 31. detsembri seisuga;

34) „standardse maksutagastuse süsteem“ – süsteem, milles dividendide või intresside maksmisel võetakse arvesse üldist riigisisest kinnipeetava maksu määra ning mille järel esitatakse ülemääraselt kinnipeetava maksu tagastuse taotlus väljaspool artiklis 14 sätestatud menetlust;

35) „investeerimisühing“ – direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud investeerimisühing;

36) „eurofond“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ ([14]) artikli 1 lõikes 2 määratletud eurofond;

37) „ELi AIF“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL ([15]) artikli 4 lõike 1 punktis k määratletud ELi AIF;

38) „ELi AIFi valitseja“ – direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktis l määratletud ELi AIFi valitseja.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punktide 2 ja 3 kohaldamisel tähendavad „reguleeritud turg“, „mitmepoolne kauplemissüsteem“ ja „organiseeritud kauplemissüsteem“ reguleeritud turgu, mitmepoolset kauplemissüsteemi ja organiseeritud kauplemissüsteemi, nagu need on määratletud vastavalt direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktides 21, 22 ja 23.

3. Lõike 1 punkti 20 kohaldamisel võivad tuluallikaliikmesriigid kooskõlas oma riigisiseste õigusnormidega käsitada hoidmistunnistuste omanikku alusvaraks olevate väärtpaberite omaniku asemel registreeritud omanikuna nii, nagu oleks hoidmistunnistuste omanik nendesse väärtpaberitesse otse investeerinud.

([14]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

([15]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

II PEATÜKK

Digitaalne maksuresidentsuse tõend

Artikkel 4

Digitaalne maksuresidentsuse tõend

1. Liikmesriigid näevad ette automatiseeritud protsessi digitaalse maksuresidentsuse tõendi väljastamiseks füüsilistele isikutele või üksustele, keda peetakse maksustamise eesmärgil nende jurisdiktsioonis residendiks.

2. Kui lõikest 4 ei tulene teisiti, väljastavad liikmesriigid digitaalse maksuresidentsuse tõendi 14 kalendripäeva jooksul alates taotluse esitamisest, tuginedes teabele, mis on väljastavale asutusele väljastamise kuupäeva seisuga teada. Digitaalne maksuresidentsuse tõend vastab I lisa tehnilistele nõuetele ja sisaldab järgmist teavet:

a) kui maksumaksja on füüsiline isik, siis ees- ja perekonnanimi, sünniaeg ja maksukohustuslasena registreerimise number või selle puudumisel maksustamisel kasutatav funktsionaalne ekvivalent;

b) kui maksumaksja on üksus, siis nimi, maksukohustuslasena registreerimise number või selle puudumisel maksustamisel kasutatav funktsionaalne ekvivalent ning olemasolu korral Euroopa kordumatu tunnus (EUID) või juriidilise isiku tunnus (LEI) või juriidilise isiku registreerimisnumber, mis kehtib kogu digitaalse maksuresidentsuse tõendiga hõlmatud perioodil;

c) maksumaksja aadress;

d) digitaalse maksuresidentsuse tõendi väljastamise kuupäev;

e) hõlmatud periood;

f) digitaalse maksuresidentsuse tõendi väljastanud maksuhaldur;

g) kui see on asjakohane, siis üks või mitu topeltmaksustamise vältimise lepingut, mille alusel maksumaksja taotleb, et teda peetaks väljastamisliikmesriigi maksuresidendiks;

h) lisateave, mis on vajalik maksumaksja maksuresidentsuse tõendamiseks, kui digitaalset maksuresidentsuse tõendit ei kasutata ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamiseks liidus.

3. Digitaalne maksuresidentsuse tõend:

a) hõlmab ajavahemikku, mis ei ületa kalendriaastat või majandusaastat, mille kohta see on välja antud, nii nagu seda kohaldatakse väljastamisliikmesriigis; ning

b) on kehtiv maksuresidentsuse tõendamiseks sellise hõlmatud perioodi jooksul, välja arvatud juhul, kui digitaalse maksuresidentsuse tõendi väljastanud liikmesriigil on tõendeid selle kohta, et isik, kellele digitaalne maksuresidentsuse tõend viitab, ei ole kogu selle perioodi või selle osa jooksul tema jurisdiktsioonis maksuresident, ning kõnealune liikmesriik tunnistab digitaalse maksuresidentsuse tõendi täielikult või osaliselt kehtetuks.

4. Kui maksumaksja maksuresidentsuse kontrollimiseks on vaja rohkem aega kui 14 kalendripäeva, teavitab liikmesriik digitaalset maksuresidentsuse tõendit taotlevat füüsilist isikut või üksust vajalikust lisaajast ja viivituse põhjustest.

5. Liikmesriigid tunnustavad teise liikmesriigi väljastatud digitaalset maksuresidentsuse tõendit kui tõendit maksumaksja maksuresidentsuse kohta selles teises liikmesriigis kooskõlas lõikega 3, ilma et see piiraks liikmesriikide võimalust tõendada maksumaksja maksuresidentsust oma jurisdiktsioonis.

6. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed, millega nõutakse, et füüsiline isik või üksus, keda peetakse maksustamise eesmärgil nende jurisdiktsioonis residendiks, teavitaks digitaalse maksuresidentsuse tõendi väljastanud maksuhaldurit kõikidest muudatustest, mis võivad mõjutada digitaalse maksuresidentsuse tõendi kehtivust või sisu.

7. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et nõuda digitaalse maksuresidentsuse tõendi esitamist, kui füüsiliselt isikult või üksuselt, keda peetakse liikmesriigi maksuresidendiks, nõutakse tõendit maksuresidentsuse kohta, et kohaldada tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi või kiire maksutagastuse süsteemi, et vähendada ülemääraselt

kinnipeetavat maksu dividendidelt, mida makstakse avalikult kaubeldavate aktsiate eest, või (kui see on asjakohane) intressidelt, mida makstakse avalikult kaubeldavate võlakirjade eest, mille on emiteerinud nende jurisdiktsiooni kuuluv resident.

8. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse digitaalse maksuresidentsuse tõendi väljastamiseks elektroonilised tüüpvormid, sealhulgas keeleline korraldus, ja tehnilised protokollid, sealhulgas turvastandardid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 21 osutatud kontrollimenetlusega.

III PEATÜKK

Kinnipeetava maksu vähendamise menetlus

1. Jagu

Sertifitseeritud finantsvahendajad

Artikkel 5

Riiklik sertifitseeritud finantsvahendajate register

1. Artikli 2 lõigetes 2 ja 4 osutatud liikmesriigid loovad riikliku sertifitseeritud finantsvahendajate registri.

2. Artikli 2 lõigetes 3 ja 5 osutatud liikmesriigid, kes otsustavad kohaldada III peatükki, loovad riikliku sertifitseeritud finantsvahendajate registri.

3. Liikmesriigid, kes loovad lõike 1 või 2 kohaselt riikliku registri, määravad pädeva asutuse, kes vastutab registri pidamise ja ajakohastamise eest.

4. Riiklik register sisaldab sertifitseeritud finantsvahendajate kohta järgmist teavet:

a) sertifitseeritud finantsvahendaja nimi;

b) sertifitseeritud finantsvahendaja registreerimise kuupäev;

c) sertifitseeritud finantsvahendaja kontaktandmed ja veebisait, kui see on olemas;

d) EUID, või kui sertifitseeritud finantsvahendajal EUID puudub, juriidilise isiku tunnus (LEI) või juriidilise isiku mis tahes registreerimisnumber, mille on väljastanud tema asukohariik.

5. Käesoleva artikli ja artiklite 10–15 kohaldamisel lubavad liikmesriigid sertifitseeritud finantsvahendajal täita artiklites 10–15 sätestatud kohustusi ja ülesandeid seoses sellise finantsvahendaja positsiooniga, kes on osa väärtpaberimaksete ahelast ega ole sertifitseeritud finantsvahendaja, kui finantsvahendaja ja sertifitseeritud finantsvahendaja on nii kokku leppinud.

6. Riiklikud registrid tehakse üldsusele kättesaadavaks artiklis 6 osutatud Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaalis (edaspidi „portaal“), millele on juurdepääs komisjoni veebisaidi kaudu, ja neid ajakohastatakse vähemalt kord kuus.

7. Liikmesriigid jäävad vastutavaks kõigi otsuste eest, mis käsitlevad finantsvahendaja registreerimist nende riiklikus registris või sertifitseeritud finantsvahendaja registreerimisest keeldumist või registrist kustutamist, ning finantsvahendajate suhtes kehtestatud meetmete eest.

8. Lõikes 7 osutatud otsustest tulenevaid õigusi ja kohustusi kohaldatakse hetkest, mil asjaomane liikmesriik esitab asjaomasele finantsvahendajale või asjaomasele finantsvahendajale asjakohase teate.

9. Komisjon ei vastuta kuidagi portaali sisu eest ega selle eest, et liikmesriigid ei ole vahetanud omavahel teavet finantsvahendaja registreerimise kohta nende riiklikus registris või registreerimisest keeldumise kohta, finantsvahendaja registrist kustutamise ega sertifitseeritud finantsvahendajate suhtes liikmesriikide poolt kehtestatud meetmete kohta.

Artikkel 6

Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali väljatöötamine ja käitamine

1. Komisjon töötab välja Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali (edaspidi „portaal“) ja käitab seda kas oma vahenditega või kolmanda isiku kaudu.

2. Kui komisjon otsustab portaali välja töötada või seda käitada kolmanda isiku kaudu, valib komisjon kolmanda isiku välja ning täidab kõnealuse kolmanda isikuga sõlmitud lepingut kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) 2018/1046 ([16]).

3. Portaal on elektrooniline juurdepääsupunkt, mille kaudu finantsvahendajad saavad taotleda registreerimist liikmesriikide registrites. Portaal sisaldab liikmesriikidevahelist teabevahetust finantsvahendaja registreerimise või registreerimisest keeldumise, finantsvahendaja riiklikust registrist kustutamise ning finantsvahendajate suhtes kehtestatud meetmete kohta.

4. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi artiklite7, 8 ja 9 kohane teave edastatakse portaalile ning et nende riiklikud registrid on portaalis koostalitlusvõimelised.

5. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse portaali käitamise tehnilised kirjeldused. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 21 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 7

Sertifitseeritud finantsvahendajana registreerimise nõue

1. Liikmesriigid, kes peavad kooskõlas artikliga 5 riiklikku registrit, nõuavad kõigilt suurtelt finantsinstitutsioonidelt, kes tegelevad nende jurisdiktsiooni kuuluva residendi poolt emiteeritud väärtpaberitelt dividendide ja asjakohasel juhul intresside maksmisega, ning artikli 3 lõike 1 punktis 4 osutatud väärtpaberite keskdepositooriumidelt, kes toimivad samade maksetega seoses maksu kinnipidajana, et nad registreeriksid ennast riiklikus registris.

2. Liikmesriigid, kes peavad kooskõlas artikliga 5 riiklikku registrit, võimaldavad taotluse korral registreerida selles registris iga finantsvahendaja, kes vastab artikli 8 nõuetele.

Artikkel 8

Registreerimismenetlus

1. Liikmesriigid tagavad, et kui finantsvahendaja taotleb registreerimist nende riiklikus sertifitseeritud finantsvahendajate registris, kiidetakse see taotlus heaks kolme kuu jooksul alates taotluse esitamise kuupäevast, tingimusel et finantsvahendaja esitab tõendid selle kohta, et ta vastab kõigile järgmistele nõuetele:

a) tal on residentsus maksustamise eesmärgil liikmesriigi või sellise kolmanda riigi jurisdiktsioonis, mis ei ole kantud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I lisasse või delegeeritud määruse (EL) 2016/1675 lisa I tabelisse;

b) kui taotluse esitanud finantsvahendaja on krediidiasutus, investeerimisühing või väärtpaberite keskdepositoorium, siis maksuresidentsuse jurisdiktsiooni asjaomase pädeva asutuse luba osutada hoidmisteenuseid; või kui taotluse esitanud finantsvahendaja on väärtpaberite keskdepositoorium, siis maksuresidentsuse jurisdiktsiooni asjaomase pädeva asutuse luba teostada sellist tegevust; kui taotluse esitanud finantsvahendaja on maksustamise eesmärgil kolmanda riigi jurisdiktsiooni resident ning on saanud sellise loa riigisiseste õigusnormide alusel, mida liikmesriik ei pea kas direktiiviga 2013/36/EL või asjakohasel juhul direktiiviga 2014/65/EL võrreldavaks, võib kõnealune liikmesriik lugeda selle nõude täitmata jäetuks;

([16]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

c) ta on esitanud kinnituse selle kohta, et järgitakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849 ([17]) sätteid, nagu see on asjakohane, või sellise kolmanda riigi jurisdiktsiooni võrreldavaid õigusnorme, mis ei ole kantud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu käsitlevate nõukogu järelduste I lisasse ega delegeeritud määruse (EL) 2016/1675 lisa I tabelisse.

2. Liikmesriik lubab sertifitseeritud finantsvahendajal tegutseda teise finantsvahendaja nimel, kes on osa samast kontsernist, ning võtta tal artiklis 7 sätestatud kohustuse ning artiklites 10–15 sätestatud kohustused ja ülesanded.

3. Kui taotluse esitanud finantsvahendaja on maksustamise eesmärgil sellise kolmanda riigi jurisdiktsiooni resident, kus kinnipeetava maksu tõttu saamata jäänud tulu täielikuks või osaliseks sissenõudmiseks artikli 18 alusel ei kohaldata direktiivi 2010/24/EL ega maksude kogumist abistavat konventsiooni, võib liikmesriik, kellele taotlus esitati, nõuda piisavaid ja proportsionaalseid tagatisi, et tagada sellise saamata jäänud tulu sissenõudmine seoses maksuvähenduse taotlustega.

4. Liikmesriik võib registreerimistaotluse tagasi lükata, kui:

a) asjaomane finantsvahendaja on pannud toime ühe või mitu süütegu või õigusrikkumist asjaomase liikmesriigi või muu jurisdiktsiooni riigisiseste õigusnormide alusel ning kui sellised süüteod või õigusrikkumised on toonud kaasa kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise; või

b) liikmesriik või muu jurisdiktsioon on alustanud asjaomase finantsvahendaja suhtes uurimist seoses võimalike maksupettuste või maksualaste kuritarvitustega, mis võivad tuua kaasa kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise.

Punkti a kohaldamisel võtab tuluallikaliikmesriik selliseid süütegusid või õigusrikkumisi arvesse võtta ainult niivõrd, kuivõrd need olid kõnealusele liikmesriigile teada mitte rohkem kui kümme aastat enne registreerimistaotluse esitamist.

5. Finantsvahendajad teavitavad liikmesriigi pädevat asutust põhjendamatu viivituseta igast lõike 1 punktide a–c alusel esitatud teabes aset leidnud muutusest.

6. Kui registreerimistaotlus lükatakse lõike 4 alusel tagasi, tagavad liikmesriigid, et finantsvahendajal on lubatud esitada uus registreerimistaotlus, kui liikmesriik on teinud kindlaks, et tagasilükkamise põhjustanud asjaolu on kõrvaldatud.

Artikkel 9

Riiklikust registrist kustutamine

1. Liikmesriik kustutab oma riiklikust registrist iga artikli 7 lõike 2 kohaselt registreeritud sertifitseeritud finantsvahendaja, kui sertifitseeritud finantsvahendaja

a) taotleb registrist kustutamist või

b) ei vasta enam artikli 8 nõuetele.

2. Liikmesriik võib kustutada oma riiklikust registrist iga artikli 7 lõike 2 kohaselt registreeritud sertifitseeritud finantsvahendaja,

a) kui asjaomase registreeritud sertifitseeritud finantsvahendaja puhul on leitud, et ta ei ole täitnud oma kohustusi, mis tulenevad käesolevast direktiivist või direktiivist (EL) 2015/849 või sellise kolmanda riigi võrreldavatest õigusnormidest, mille resident ta maksustamise eesmärgil on; või

b) kui asjaomase registreeritud sertifitseeritud finantsvahendaja puhul on leitud, et ta on pannud toime ühe või mitu süütegu või õigusrikkumist asjaomase liikmesriigi või muu jurisdiktsiooni riigisiseste õigusnormide alusel ning sellised süüteod või õigusrikkumised on toonud kaasa kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise; või

c) kui liikmesriik või muu jurisdiktsioon on alustanud seoses asjaomase sertifitseeritud finantsvahendajaga uurimist, mis puudutab võimalikke maksupettusi või maksualaseid kuritarvitusi, mis võivad tuua kaasa kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise.

([17]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

Punkti b kohaldamisel võtab tuluallikaliikmesriik selliseid süütegusid või õigusrikkumisi arvesse ainult niivõrd, kuivõrd need olid kõnealusele liikmesriigile teada mitte rohkem kui kümme aastat enne finantsvahendaja registrist kustutamist.

3. Liikmesriik võib keelata artikli 7 lõike 1 kohaselt registreeritud sertifitseeritud finantsvahendajal taotleda käesoleva direktiivi kohast maksuvähendust,

a) kui sertifitseeritud finantsvahendaja puhul on leitud, et ta ei ole täitnud oma kohustusi, mis tulenevad käesolevast direktiivist või direktiivist (EL) 2015/849 või sellise kolmanda riigi võrreldavatest õigusnormidest, mille resident ta maksustamise eesmärgil on; või

b) kui on leitud, et sertifitseeritud finantsvahendaja on pannud toime ühe või mitu süütegu või õigusrikkumist asjaomase liikmesriigi või muu jurisdiktsiooni riigisiseste õigusnormide alusel ning sellised süüteod või õigusrikkumised on toonud kaasa kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise; või

c) kui liikmesriik või muu jurisdiktsioon on alustanud seoses asjaomase sertifitseeritud finantsvahendajaga uurimist, mis puudutab võimalikke maksupettusi või maksualaseid kuritarvitusi, mis võivad tuua kaasa kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise.

Punkti b kohaldamisel võtab tuluallikaliikmesriik selliseid süütegusid või õigusrikkumisi arvesse ainult niivõrd, kuivõrd need olid kõnealusele liikmesriigile teada mitte rohkem kui kümme aastat enne maksuvähenduse taotlemise keelustamist.

Kui liikmesriik keelab sertifitseeritud finantsvahendajal käesoleva lõike kohaselt tegutseda, ajakohastab ta viivitamata riiklikus registris sisalduvat teavet.

4. Kui liikmesriik kustutab finantsvahendaja lõike 1 või 2 kohaselt riiklikust registrist või keelab sertifitseeritud finantsvahendajal taotleda lõike 3 kohaselt maksuvähendust, tagab liikmesriik, et finantsvahendaja registreeritakse uuesti või tal lubatakse esitada uus maksuvähenduse taotlus, kui liikmesriik on kindlaks teinud, et kustutamise või keelu põhjustanud asjaolud on kõrvaldatud.

2. Jagu

Aruandlus

Artikkel 10

Aruandluskohustus

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed nõudmaks, et nende riiklikus registris registreeritud sertifitseeritud finantsvahendajad esitavad oma pädevale asutusele II lisa punktides A–E osutatud teabe teise kuu jooksul pärast maksekuupäeva. Kui tehingu mis tahes osa suhtes on arvelduskorralduse täitmine pooleli, märgivad sertifitseeritud finantsvahendajad selle osa, mille täitmine on pooleli.

2. Lisaks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabele võivad liikmesriigid nõuda, et nende riiklikus registris olevad sertifitseeritud finantsvahendajad esitavad oma pädevale asutusele II lisa punktis F ja asjakohasel juhul punktis G osutatud teabe teise kuu jooksul pärast maksekuupäeva.

3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed nõudmaks, et artikli 5 lõikes 5 osutatud sertifitseeritud finantsvahendaja esitab oma pädevale asutusele käesoleva artikli lõikes 1 ja asjakohasel juhul käesoleva artikli lõikes 2 osutatud teabe väärtpaberimaksete ahela osa kohta, mille puhul makset tegev finantsvahendaja ei ole sertifitseeritud finantsvahendaja.

4. Olenemata lõigetest 1, 2 ja 3 võivad liikmesriigid võtta vajalikke meetmeid nõudmaks, et kõnealuste lõigete kohase teabe esitab pädevale asutusele üksnes maksu kinnipidaja või asjaomase väärtpaberimaksete ahela sertifitseeritud finantsvahendaja, kelle on määranud nende pädev asutus või kes on määratud riigisiseste õigusnormide kohaselt. Sertifitseeritud finantsvahendajad esitavad selle teabe väärtpaberimaksete ahelas järjestikuselt ja seoses nende sertifitseeritud finantsvahendajate positsiooniga väärtpaberimaksete ahelas, milles nad osalevad, nii et see jõuab lõpuks maksu kinnipidaja või asjaomase sertifitseeritud finantsvahendajani.

5. Artikli 2 lõikes 5 osutatud liikmesriigid, kes otsustavad kohaldada III peatükki ja pidada artikli 5 kohaselt loodud riiklikku registrit, ei nõua II lisa punkti E kohase teabe esitamist.

6. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse II lisas osutatud teabe esitamiseks elektroonilised tüüpvormid, sealhulgas keeleline korraldus, ja teabevahetuskanaleid käsitlevad nõuded. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 21 osutatud kontrollimenetlusega.

7. Liikmesriigid nõuavad, et nende riiklikus registris olevad sertifitseeritud finantsvahendajad säilitaksid esitatud teavet tõendavaid dokumente kümme aastat ja annaksid juurdepääsu mis tahes muule teabele, mis on vajalik kinnipeetavat maksu käsitlevate õigusnormide nõuetekohaseks kohaldamiseks, ning et sertifitseeritud finantsvahendajad kustutaksid või muudaksid anonüümseks kõik sellistes dokumentides sisalduvad isikuandmed niipea, kui audit on lõpule viidud, ja hiljemalt kümne aasta möödumisel pärast teabe esitamist.

3. Jagu

Maksuvähenduse süsteemid

Artikkel 11

Tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise või kiire maksutagastuse taotlus

1. Tuluallikaliikmesriigid nõuavad, et sertifitseeritud finantsvahendaja, kes haldab tuluallikaliikmesriigi residendi jaotatavaid dividende või makstavaid intresse saava registreeritud omaniku investeerimiskontot, peab taotlema kõnealuse registreeritud omaniku nimel maksuvähendust artikli 13 või asjakohasel juhul artikli 14 alusel, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) registreeritud omanik on volitanud sertifitseeritud finantsvahendajat taotlema tema nimel maksuvähendust ning

b) sertifitseeritud finantsvahendaja on kooskõlas artikliga 12 või asjakohasel juhul artikliga 15 kontrollinud registreeritud omaniku maksuvähenduse nõuetele vastavust ja selle kindlaks teinud.

2. Olenemata käesoleva artikli lõikest 1 võivad liikmesriigid artiklites 13 ja 14 sätestatud süsteemide alusel tehtud maksuvähenduse taotlused täielikult või osaliselt tagasi lükata, kui esineb mõni järgmistest asjaoludest:

a) dividendid maksti avalikult kaubeldavalt aktsialt, mille registreeritud omanik omandas tehinguga, mis tehti viie päeva jooksul enne dividendikuupäeva;

b) alusvaraks olevalt väärtpaberilt tehtav dividendimakse, mille suhtes maksuvähendust taotletakse, on seotud finantskokkuleppega, mis ei ole enne dividendikuupäeva arveldatud, aegunud või muul viisil lõpetatud;

c) vähemalt üks väärtpaberimaksete ahelasse kuuluv finantsvahendaja ei ole sertifitseeritud finantsvahendaja ja ükski sertifitseeritud finantsvahendaja ei ole artikli 5 lõike 5 kohaselt võtnud endale kõnealuse finantsvahendaja rolli artikli 10 kohaldamise eesmärgil;

d) taotletakse vabastust kinnipeetavast maksust;

e) nõutakse kinnipeetava maksu vähendatud määra, mis ei tulene topeltmaksustamise vältimise lepingutest;

f) dividendimakse ületab brutosummat, mis on vähemalt 100 000 eurot registreeritud omaniku ja maksekuupäeva kohta.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti f kohaldamisel määratakse dividendimakse summa kindlaks dividendi brutosummaga investori kohta, kellel on omakapitaliosalus investeerimisfondis, kui sellel investeeringu allikaks oleval investoril on õigus maksuvähendusele vastavalt kas artikli 15 lõike 2 punktile a või punktile b.

3. Lõike 2 punkti f ei kohaldata, kui õigus ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamisele on kas

a) liikmesriigi kohustuslikul pensioniskeemil või tööandja kogumispensioni asutusel, mis on registreeritud või saanud tegevusloa liikmesriigis vastavalt direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 9 lõikele 1; või

b) investeerimisfondil, mis on eurofond, mis on asutatud kooskõlas direktiivi 2009/65/EÜ artikli 1 lõikega 1, ELi AIF või ELi AIFi valitseja

4. Lõiget 2 kohaldatakse mis tahes kokkuleppe suhtes, mille kohaselt dividendimakse jagatakse mitmeks osaks, või mis tahes muu investeerimisfondi suhtes peale lõike 3 punktis b osutatu, mis on asutatud ainsa eesmärgiga hoida dividendisumma lõike 2 punktis f osutatud summast allpool.

5. Olenemata lõikest 1, kui registreeritud omaniku investeerimiskontot haldav finantsvahendaja ei ole sertifitseeritud finantsvahendaja, lubavad liikmesriigid sertifitseeritud finantsvahendajal taotleda maksuvähendust artikli 13 või asjakohasel juhul artikli 14 alusel, kui artikli 5 lõikest 5 ja artiklist 10 ei tulene teisiti.

6. Artikli 13 ja asjakohasel juhul artikli 14 kohased maksuvähenduse süsteemid ei vähenda riigisiseste õigusnormide kohaseid liikmesriikide kontrollivolitusi seoses maksustatava tuluga, mille suhtes sellist maksuvähendust kohaldati, ega mõjuta liikmesriikide maksustamisõigusi.

7. Kui liikmesriigil on enne käesoleva direktiivi jõustumist olemas tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem või kiire maksutagastuse süsteem või nende kombinatsioon ja kui kõnealune liikmesriik kohaldab artikli 2 kohaselt III peatükki, tagab see liikmesriik kõnealuse süsteemi vastavuse III peatükiga iga käesoleva direktiiviga hõlmatud maksuvähenduse taotluse puhul, näiteks seoses sellise maksuvähendusega, mis puudutab avalikult kaubeldavate aktsiate dividende ja – juhul, kui liikmesriik otsustab hõlmata maksuvähendustega mitteresidentidele makstavaid avalikult kaubeldavate võlakirjade intresse, siis seoses selliste intressidega. Liikmesriigid võivad samuti säilitada tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise olemasoleva riikliku süsteemi ja seda kohaldada käesoleva artikli lõike 2 punktis e osutatud juhtudel, mille puhul tehakse kontrollimisi selleks, et

a) tagada riigisiseste ja piiriüleste olukordade võrdne kohtlemine, et järgida Euroopa Liidu toimimise lepingu IV jaotise 2. ja 4. peatükki; või

b) kohaldada kinnipeetava maksu vähendatud määra kooskõlas nõukogu direktiiviga 2003/49/EÜ ([18]) või 2011/96/EL ([19]).

Artikkel 12

Registreeritud omaniku nõuetele vastavusega seotud hoolsuskohustus

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed nõudmaks, et sertifitseeritud finantsvahendaja, kes taotleb registreeritud omaniku nimel maksuvähendust artikli 13 või asjakohasel juhul artikli 14 alusel, saab registreeritud omanikult kinnituse selle kohta, et registreeritud omanik

a) on isik, kellel on dividendide või intresside puhul õigus kinnipeetava maksu vähendamisele kooskõlas tuluallikaliikmesriigi õigusnormidega või asjakohasel juhul topeltmaksustamise vältimise lepinguga, sealhulgas õigusliku aluse ja kohaldatava kinnipeetava maksu määra kohta; ning

b) kui tuluallikaliikmesriik seda nõuab, on dividendide või intresside tegelik tulusaaja kooskõlas tuluallikaliikmesriigi õigusnormidega või asjakohasel juhul topeltmaksustamise vältimise lepinguga; ning

c) kas on või ei ole osaline alusvaraks oleva avalikult kaubeldava aktsiaga seotud finantskokkuleppes, mis ei ole arveldatud, aegunud või muul viisil lõpetatud enne dividendikuupäeva; ning

d) kohustub teavitama sertifitseeritud finantsvahendajat põhjendamatu viivituseta mis tahes muutusest oma olukorras.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed nõudmaks, et sertifitseeritud finantsvahendajad, kes taotlevad registreeritud omaniku nimel maksuvähendust artikli 13 ja asjakohasel juhul artikli 14 alusel, kontrollivad neile sertifitseeritud finantsvahendajatele kättesaadava teabe põhjal

([18]) Nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/49/EÜ eri liikmesriikide sidusühingute vaheliste intressimaksete ja litsentsitasude suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT L 157, 26.6.2003, lk 49).

([19]) Nõukogu 30. novembri 2011. aasta direktiiv 2011/96/EL eri liikmesriikide ema- ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT L 345, 29.12.2011, lk 8).

a) registreeritud omaniku digitaalset maksuresidentsuse tõendit või tõendit kolmanda riigi maksuresidentsuse kohta, mida tuluallikaliikmesriik peab asjakohaseks;

b) olenemata punktist a, tuluallikaliikmesriigi poolt asjakohaseks peetavaid dokumente juhtudel, mil registreeritud omanik on üksus, mille jaoks digitaalset maksuresidentsuse tõendit ei saa väljastada või mis ei saa küsida tõendit kolmanda riigi maksuresidentsuse kohta, kuna üksust ei võeta maksustamise eesmärgil arvesse ja selle tulu või osa sellest maksustatakse selliste isikute tasandil, kellel on kõnealuses üksuses huvisid, kuid kõnealusel üksusel on dividendide või intresside puhul õigus kinnipeetava maksu vähendamisele kooskõlas tuluallikaliikmesriigi õigusnormidega või asjakohasel juhul topeltmaksustamise vältimise lepinguga;

c) registreeritud omaniku käesoleva artikli lõike 1 kohast kinnitust ja registreeritud omaniku maksuresidentsust, kõrvutades seda teabega, mis sertifitseeritud finantsvahendaja on saanud või on kohustatud saama, sealhulgas teabega, mis on kogutud muul maksustamise eesmärgil või rahapesuvastaste nõuete alusel, mida kohaldatakse sertifitseeritud finantsvahendaja suhtes direktiivi (EL) 2015/849 alusel, või võrreldava teabega, mis on nõutav kolmandates riikides;

d) registreeritud omaniku õigust konkreetsele kinnipeetava maksu vähendatud määrale vastavalt tuluallikaliikmesriigi õigusnormidele või topeltmaksustamise vältimise lepingule, mis on sõlmitud tuluallikaliikmesriigi ja selle jurisdiktsiooni vahel, kus registreeritud omanik maksustamise eesmärgil resident;

e) dividendimakse korral mis tahes sellise finantskokkuleppe võimalikku olemasolu, mis ei ole dividendikuupäeval arveldatud, aegunud või muul viisil lõpetatud;

f) dividendimakse korral, et registreeritud omanik omandas alusvaraks oleva aktsia tehinguga, mis tehti viie päeva jooksul enne dividendikuupäeva.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti a kohaldamisel võib tuluallikaliikmesriik käsitada maksuresidentsuse tõendit, mille sisu on samaväärne artikli 4 lõikes 2 sätestatuga ja mis vastab I lisa punkti 1 tehnilistele nõuetele, asjakohase tõendina kolmanda riigi maksuresidentsuse kohta.

3. Liikmesriigid võivad lubada sertifitseeritud finantsvahendajal saada lõikes 1 osutatud kinnituse ning teha lõike 2 punktides a–d ette nähtud kontrollid igal aastal, välja arvatud juhul, kui sertifitseeritud finantsvahendaja teab või peaks teadma, et asjaolud on muutunud või et kinnitus või teave, mida tuleb kontrollida, on ebaõige või ebausaldusväärne.

4. Artikli 5 lõikes 5 ettenähtud juhul lubavad liikmesriigid sertifitseeritud finantsvahendajal tugineda registreeritud omaniku investeerimiskontot haldava finantsvahendaja poolt käesoleva artikli kohaselt kogutud dokumentidele ja kontrollitud teabele, ilma et see mõjutaks asjaolu, et need kohustused jäävad sertifitseeritud finantsvahendaja vastutusalasse.

5. Liikmesriigid nõuavad, et sertifitseeritud finantsvahendajad, kes taotlevad artikli 13 või asjakohasel juhul artikli 14 kohast maksuvähendust, säilitavad kõik tõendavad dokumendid ja võimaldavad neile juurdepääsu kooskõlas artikli 10 lõikega 7.

6. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse käesolevas artiklis osutatud kinnituse elektroonilised tüüpvormid, sealhulgas keeleline korraldus. Sellised vormid sisaldavad käesoleva artikli lõike 1 punktides a, c ja d sätestatud teavet ja võimaldavad liikmesriikidel küsida konkreetset lisateavet. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 21 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 13

Tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem

Liikmesriigid võivad kehtestada süsteemi, et lubada registreeritud omaniku investeerimiskontot haldavatel sertifitseeritud finantsvahendajatel taotleda registreeritud omaniku nimel tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamist kooskõlas artikliga 11, esitades maksu kinnipidajale järgmise teabe:

a) registreeritud omaniku maksuresidentsus või asjakohasel juhul artikli 12 lõike 2 punktis b osutatud dokumentides sisalduv teave ning

b) makse suhtes kohaldatav kinnipeetava maksu määr vastavalt riigisisestele õigusnormidele või kohaldataval juhul topeltmaksustamise vältimise lepingule.

Artikkel 14

Kiire maksutagastuse süsteem

1. Liikmesriigid võivad kehtestada süsteemi, et lubada registreeritud omaniku investeerimiskontot haldavatel sertifitseeritud finantsvahendajatel taotleda registreeritud omaniku nimel ülemääraselt kinnipeetava maksu kiiret tagastamist kooskõlas artikliga 11, juhul kui käesoleva artikli lõikes 3 osutatud teave esitatakse hiljemalt dividendide või intresside maksmise kuupäevale järgneva teise kuu jooksul.

2. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 4 kohaldamist, vaatavad liikmesriigid käesoleva artikli lõike 1 kohaselt esitatud maksutagastuse taotluse läbi 60 kalendripäeva jooksul pärast kiire maksutagastuse taotlemise ajavahemiku lõppu. Pärast 60. päeva kohaldavad liikmesriigid kooskõlas artikliga 16 tagasimakstava summa suhtes iga viivitatud päeva eest viivist.

3. Kiiret maksutagastust taotlev sertifitseeritud finantsvahendaja esitab asjaomasele liikmesriigile järgmise teabe:

a) registreeritud omaniku tunnusandmed, nagu on osutatud II lisa B osas;

b) dividendi- või intressimakse andmed, nagu on osutatud II lisa D osas ja asjakohasel juhul G osas;

c) kohaldatava kinnipeetava maksu määra alus ja tagasimaksmisele kuuluva ülemääraselt kinnipeetava maksu kogusumma;

d) registreeritud omaniku maksuresidentsus, sealhulgas asjakohasel juhul digitaalse maksuresidentsuse tõendi kinnituskood, või artikli 12 lõike 2 punktis b osutatud dokumentides sisalduv teave, kui see on asjakohane;

e) registreeritud omaniku kinnitus vastavalt artiklile 12.

4. Liikmesriigid võivad käesoleva artikli alusel esitatud maksutagastuse taotluse tagasi lükata järgmistel juhtudel:

a) käesoleva artikli lõikes 1 või 3 või artiklis 11 või 12 sätestatud nõuded ei ole täidetud;

b) II lisas osutatud asjaomase väärtpaberimaksete ahela rekonstrueerimiseks vajalikku teavet ei ole käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud ajavahemiku lõpuks täielikult ja korrektselt esitatud;

c) liikmesriik algatab riskihindamise kriteeriumide alusel maksutagastuse taotluse suhtes mis tahes kontrollimenetluse või maksuauditi vastavalt oma riigisisestele õigusnormidele.

5. Lõike 4 kohaselt maksutagastustaotluse tagasilükkamine ei välista viivise kohaldamist vastavalt lõikele 2, juhul kui maksutagastus lõpuks antakse ja lõike 4 punktides a või b sätestatud asjaolud puuduvad.

6. Lõike 4 punktides a ja b osutatud tagasilükkamisest teatatakse taotluse esitanud sertifitseeritud finantsvahendajale ning see ei välista maksutagastuse taotlemist riigisiseste õigusnormidega kehtestatud standardse maksutagastuse süsteemi alusel.

7. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse käesoleva artikli alusel taotluste esitamiseks elektroonilised tüüpvormid, sealhulgas keeleline korraldus, ja teabevahetuskanaleid käsitlevad nõuded. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 21 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 15

Kaudsete investeeringute puhul kohaldatavad erisätted

1. Liikmesriigid lubavad sertifitseeritud finantsvahendajal, kes haldab dividende või intresse saava registreeritud omaniku investeerimiskontot, taotleda kõnealuse registreeritud omaniku nimel artikli 13 ja asjakohasel juhul artikli 14 alusel maksuvähendust, tingimusel et käesoleva artikli lõigetes 2–5 sätestatud nõuded on täidetud.

2. Lõike 1 kohaldamisel on registreeritud omanik:

a) investeerimisfond, mis hoiab väärtpabereid investorite nimel, kellel on dividendide või intresside puhul õigus kinnipeetava maksu vähendamisele kooskõlas tuluallikaliikmesriigi õigusnormidega või asjakohasel juhul topelt-maksustamise vältimise lepinguga; või

b) investeerimisfondi tingimuste, põhikirja või prospekti kohaselt määratud juriidiline isik, kes hoiab investeerimiskontol väärtpabereid, mis annavad õiguse saada dividende või intresse, ning kes säilitab sisedokumente, mis võimaldavad nende väärtpaberite individuaalset jaotamist sellele investeerimisfondile või asjakohasel juhul selle investeerimisfondi investoritele, kui investeerimisfondil või investeerimisfondi investoritel on dividendide või intresside puhul õigus kinnipeetava maksu vähendamisele kooskõlas tuluallikaliikmesriigi õigusnormidega või asjakohasel juhul topelt-maksustamise vältimise lepinguga.

3. Lõike 1 kohaldamisel saab maksuvähendust taotlev sertifitseeritud finantsvahendaja kinnituse:

a) igalt kinnipeetava maksu vähendamise õigusega investeerimisfondilt või asjakohasel juhul investeerimisfondi igalt sellise maksuvähenduse õigusega investorilt, kelle väärtpabereid hoiab registreeritud omanik, selle kohta, et

   i) neil on dividendide või intresside puhul õigus kinnipeetava maksu vähendamisele kooskõlas tuluallikaliikmesriigi õigusnormidega või asjakohasel juhul topeltmaksustamise vältimise lepinguga, sealhulgas õigusliku aluse ja kohaldatava kinnipeetava maksu määra kohta; ning

   ii) kui tuluallikaliikmesriik seda nõuab, on nad dividendide või intresside tegelikud tulusaajad, kooskõlas tuluallikaliikmesriigi õigusnormidega või asjakohasel juhul topeltmaksustamise vältimise lepinguga; ning

   iii) nad on andnud loa, et maksuvähendust taotletakse nende nimel käesoleva artikli alusel; ning

   iv) maksuvähenduse andmise korral loobuvad nad õigusest sõltumatult taotleda tuluallikaliikmesriigilt maksuvähendust käesoleva direktiivi alusel või liikmesriikide õigusnormide kohaste süsteemide alusel;

b) lõike 2 punktis a osutatud registreeritud omanikult, kes märgib ära makstud dividendide või intresside suhtes kohaldatavad kinnipeetava maksu määrad;

c) lõike 2 punktis b osutatud registreeritud omanikult, kes märgib ära selle investeerimisfondi nime, mille osas dividendi või intressi saamise õigusega väärtpabereid hoitakse, kooskõlas oma sisedokumentidega, ning (märkides) makstud dividendide või intresside suhtes kohaldatavad kinnipeetava maksu määrad;

d) registreeritud omanikult koos artikli 12 lõike 1 punktides c ja d osutatud teabega.

4. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel esitab artikli 13 alusel tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamist taotlev sertifitseeritud finantsvahendaja maksu kinnipidajale:

a) artiklis 13 osutatud teabe asemel käesoleva artikli lõike 3 punktis b või asjakohasel juhul punktis c osutatud teabe ning investeerimisfondi või investeerimisfondi investorite puhul maksuresidentsust käsitleva teabe või asjakohasel juhul artikli 12 lõike 2 punktis b osutatud dokumentides sisalduva teabe, ning

b) kui investeerimisfondi investoritel on õigus maksuvähendusele, siis igale maksuvähenduse õigusega investorile omistatavad dividendi- või intressisummad vastavalt artikli 15 lõikele 2.

5. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel, kui sertifitseeritud finantsvahendaja taotleb artikli 14 kohast maksuvähendust, esitab ta tuluallikaliikmesriigile artikli 14 lõike 3 punktides d ja e osutatud teabe asemel käesoleva artikli lõikes 3 osutatud teabe ning investeerimisfondi või investeerimisfondi investorite maksuresidentsust käsitleva teabe, sealhulgas vajaduse korral digitaalse maksuresidentsuse tõendi kinnituskoodi või artikli 12 lõike 2 punktis b osutatud dokumentides sisalduva teabe. Kui investeerimisfondi investoritel on õigus maksuvähendusele, esitab sertifitseeritud finantsvahendaja tuluallikaliikmesriigile ka dividendi- või intressisummad, mis on omistatavad igale õigustatud investorile vastavalt artikli 15 lõikele 2.

6. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed nõudmaks, et sertifitseeritud finantsvahendajad, kes taotlevad maksuvähendust käesoleva artikli alusel, kontrollivad neile kättesaadava teabe põhjal

a) artikli 12 lõike 2 punktis a või b osutatud dokumente iga investeerimisfondi või asjakohasel juhul investeerimisfondi iga investori puhul, kellel on õigus maksuvähendusele;

b) investeerimisfondi või asjakohasel juhul investeerimisfondi investorite õigust konkreetsele maksuvabastusele või kinnipeetava maksu vähendatud määrale vastavalt liikmesriigi õigusnormidele või kohaldataval juhul tuluallikaliikmesriigi ja maksuresidentsuse jurisdiktsiooni vahelisele topeltmaksustamise vältimise lepingule;

c) dividendimakse korral mis tahes sellise finantskokkuleppe võimalikku olemasolu, mis ei ole enne dividendikuupäeva arveldatud, aegunud või muul viisil lõpetatud.

7. Kui maksuvähendust taotletakse käesoleva artikli kohaselt, siis artikli 12 lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata.

8. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse käesoleva artikli lõike 5 alusel taotluste esitamiseks elektroonilised tüüpvormid, sealhulgas keeleline korraldus, ja teabevahetuskanaleid käsitlevad nõuded. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 21 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 16

Viivis

Kui riigisiseste õigusnormidega nii on sätestatud, kohaldavad liikmesriigid artikli 14 lõike 2 kohaselt viivist, mille määr on võrdne viivise või samaväärse tasuga, mida liikmesriik kohaldab dividendide või asjakohasel juhul intressidega seoses kinnipeetud maksu tagastuste hilinenud maksete korral.

Artikkel 17

Standardse maksutagastuse süsteem

1. Liikmesriigid tagavad standardse maksutagastuse süsteemi olemasolu ja kohaldamise, kui käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad maksuvähenduse taotlused jäetakse artikli 13 kohasest tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemist ja asjakohasel juhul artikli 14 kohastest kiire maksutagastuse süsteemist välja.

2. Liikmesriigid võtavad vastu vajalikud meetmed nõudmaks, et juhul, kui artiklit 13 ja asjakohasel juhul artiklit 14 ei kohaldata dividendide suhtes tulenevalt sellest, et käesolevas direktiivis sätestatud tingimused ei ole täidetud, esitab sellistelt dividendidelt ülemääraselt kinnipeetava maksu tagastamise õigust omav isik või tema nimel maksutagastust taotlev volitatud esindaja vähemalt II lisa E osas nõutud teabe, välja arvatud juhul, kui see teave on juba esitatud artikli 10 alusel.

Artikkel 18

Vastutus

Liikmesriigid võtavad oma riigisiseste õigusnormide alusel asjakohased meetmed tagamaks, et sertifitseeritud finantsvahendaja, kes ei täida kas täielikult või osaliselt artiklitest 10, 11, 12, 13, 14 ja 15 tulenevaid kohustusi, saab võtta vastutusele kogu või osa kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise eest.

IV PEATÜKK

Karistused ja lõppsätted

Artikkel 19

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad karistusnormid, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastu võetud riigisiseste sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kõnealuste karistusnormide rakendamine. Nimetatud karistused peavad olema mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 20

ESMA väljaanded

1. ESMA avaldab alates hiljemalt 2026. aastast igal aastal 120 tööpäeva jooksul alates aasta algusest iga liikmesriigi vähemalt eelmise aasta turukapitalisatsiooni ja turukapitalisatsiooni määra. ESMA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud vastavalt artikli 3 lõike 1 punktides 32 ja 33 määratletud turukapitalisatsiooni ja turukapitalisatsiooni määra arvutamise metoodika kohta. ESMA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 31. oktoobriks 2025.

2. Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõikes 1 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1095/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 21

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 22

Hindamine

1. Komisjon hindab 31. detsembriks 2032 mõju käesoleva direktiivi järgmiste eesmärkide saavutamisele:

a) artiklis 10 sätestatud aruandlusmehhanismid ning

b) juhtumid, kus artikli 2 lõike 3 tingimustele vastavad liikmesriigid otsustavad III peatükki mitte kohaldada.

Komisjon esitab sama aja jooksul Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande.

2. Komisjon vaatab 31. detsembriks 2034 ja seejärel iga viie aasta tagant käesoleva direktiivi toimimise läbi ja hindab seda, sealhulgas võimalikku vajadust muuta konkreetseid sätteid, ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande.

3. Liikmesriigid esitavad komisjonile lõikes 4 osutatud asjakohased iga-aastased statistilised andmed, mis võimaldavad hinnata, kuidas käesolev direktiiv on aidanud kaasa kinnipeetava maksu vähendamise menetluste parandamisele, et vähendada topeltmaksustamist ja võidelda maksualaste kuritarvitustega.

4. Komisjon kehtestab artikli 21 lõikes 2 osutatud korras loetelu iga-aastastest statistilistest andmetest, mille liikmesriigid esitavad käesoleva direktiivi hindamiseks, samuti kõnealuse teabe esitamise vormi ja tingimused.

5. Komisjon hoiab talle käesoleva direktiivi kohaselt edastatud teavet konfidentsiaalsena kooskõlas liidu institutsioonide suhtes kohaldatavate sätetega.

6. Liikmesriigi poolt komisjonile lõike 3 alusel esitatud teabe ja komisjonis sellist teavet kasutades koostatud aruande või dokumendi võib edastada teistele liikmesriikidele. Edastatud teabe suhtes kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus ja kaitse, mis laieneb samalaadsele teabele seda saava liikmesriigi õigusnormide alusel.

Artikkel 23

Isikuandmete kaitse

1. Käesoleva direktiivi nõuetekohaseks kohaldamiseks piiravad liikmesriigid määruse (EL) 2016/679 artiklites 13–19 sätestatud kohustuste ja õiguste kohaldamisala ulatuses, mis on vajalik kõnealuse määruse artikli 23 lõike 1 punktis e osutatud huvide kaitsmiseks niivõrd, kuivõrd sellised kohustused või selliste õiguste kasutamine võivad ohustada neid huvisid.

2. Isikuandmete töötlemisel käsitatakse sertifitseeritud finantsvahendajaid ja liikmesriikide pädevaid asutusi nende käesoleva direktiivi kohase tegevuse piires vastutavate töötlejatena määruse (EL) 2016/679 artikli 4 punkti 7 tähenduses.

3. Käesoleva direktiivi kohaselt töödeldud teavet, sealhulgas isikuandmeid, ei säilitata kauem, kui on vaja käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks, ning seda säilitatakse igal juhul kooskõlas iga vastutava töötleja riigisisestest normidest tulenevate aegumistähtaegadega.

Artikkel 24

Teatamine

Liikmesriik, kes loob artikli 5 kohaselt riikliku registri ja peab seda, teatab kõigist kõnealust riiklikku registrit reguleerivate õigusnormide hilisematest muudatustest komisjonile. Komisjon avaldab selle teabe *Euroopa Liidu Teatajas* ja ajakohastab seda vajaduse korral.

Artikkel 25

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ja avaldavad need hiljemalt 31. detsembriks 2028. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad neid norme alates 1. jaanuarist 2030.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste normide teksti.

3. Liikmesriigid, kes käesoleva direktiivi ülevõtmise ajal vastavad artikli 2 lõikes 3 sätestatud tingimustele ja ei otsusta kohaldada III peatükki, teavitavad sellest 31. detsembriks 2028 komisjoni. Nad annavad komisjonile viivitamata teada kõigist hilisematest muudatustest nende riiklikus tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemis seoses artikli 3 lõike 1 punkti 31 kohaste tingimustega.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad õigus- ja haldusnormid, mis on vajalikud III peatüki järgimiseks, nagu on sätestatud artikli 2 lõikes 3, või viie aasta jooksul alates neljandast järjestikusest andmete avaldamisest ESMA poolt, nagu on sätestatud artikli 2 lõikes 4, näidates, et asjaomase liikmesriigi turukapitalisatsiooni määr on saavutavad või ületanud artiklis 2 kehtestatud turukapitalisatsiooni määra künnise.

Artikkel 26

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 27

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 10. detsember 2024

Nõukogu nimel

eesistuja

VARGA M.

I LISA

ARTIKLIS 4 OSUTATUD DIGITAALNE MAKSURESIDENTSUSE TÕEND

Tehnilised nõuded

1. Digitaalne maksuresidentsuse tõend:

   — väljastatakse e-templiga kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 910/2014; ([1])

   — võimaldab esitada digitaalset maksuresidendi tõendit nii inim- kui ka masinloetavas vormingus PDF-dokumendina või muudes sarnastes vormingutes, mida saab kasutada automatiseeritud süsteemides;

   — on väljatrükitav;

   — sisaldab vaba teksti välja artikli 4 lõike 2 punkti h kohase teabe lisamiseks.

2. Kui õiguslikud ja tehnilised nõuded liidus on täidetud, võivad liikmesriigid kehtestada kontrollimenetluse, mis põhineb Euroopa digiidentiteedikukrul, nagu on osutatud määruse (EL) nr 910/2014 (mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2024/1183) ([2]) 1. jaos.

Komisjoni toetab digitaalse maksuresidentsuse tõendi rakendamisel liikmesriikides komitee. Lisaks võib komitee pakkuda tehnilist tuge seoses digitaalse maksuresidentsuse tõendi tehnilise aluse võimalike muutustega või uute tehniliste arengusuundadega.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 910/2014 e-identimise ja e-tehingute jaoks vajalike usaldusteenuste kohta siseturul ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 1999/93/EÜ (ELT L 257, 28.8.2014, lk 73).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. aprilli 2024. aasta määrus (EL) 2024/1183, millega muudetakse määrust (EL) nr 910/2014 seoses Euroopa digiidentiteedi raamistiku kehtestamisega (ELT L, 2024/1183, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj).

II LISA

ARTIKLITES 10 JA 17 OSUTATUD ARUANDLUS

Sertifitseeritud finantsvahendajad esitavad vastavas XML-vormingus järgmise teabe:

Teabe liik	Kirjeldus
A. **Teave teavet esitava isiku kohta**	
Sertifitseeritud finantsvahendaja või asjakohasel juhul maksu kinnipidaja nimi	
Euroopa kordumatu tunnus (EUID) või juriidilise isiku tunnus (LEI) või muu tunnus	
Ametlik aadress	
Muud asjakohased andmed	Tuluallikaliikmesriigi antud maksukohustuslasena registreerimise number (kui on olemas) ja maksuresidentsuse jurisdiktsiooni(de) antud maksukohustuslasena registreerimise number (numbrid), maksukohustuslasena registreerimise numbri andnud jurisdiktsioon(id) E-posti aadress ja telefoninumber
Märge selle kohta, kas teave on esitatud vastavalt artikli 10 lõikele 3	Sellise finantsvahendaja tunnusandmed, kes ei ole sertifitseeritud finantsvahendaja (nimi ja EUID, LEI või muu tunnus)
B. **Teave dividendi- või intressimakse saaja kohta**	
Dividendi- või intressimakse saava finantsvahendaja või lõppinvestori tunnusandmed Kui kohaldatakse artikli 10 lõike 4 kohast aruandlusvõimalust: maksu kinnipidaja või määratud sertifitseeritud finantsvahendaja peab esitama teabe dividendi- või intressimakse saava lõppinvestori kohta	
Füüsiline isik	Nimi, tuluallikaliikmesriigi antud maksukohustuslasena registreerimise number (kui on olemas) ja maksuresidentsuse jurisdiktsiooni(de) antud maksukohustuslasena registreerimise number (numbrid), maksukohustuslasena registreerimise numbri andnud jurisdiktsioon(id), sünniaeg, aadress
Üksus	Nimi, tuluallikaliikmesriigi antud maksukohustuslasena registreerimise number (kui on olemas) ja maksuresidentsuse jurisdiktsiooni(de) antud maksukohustuslasena registreerimise number (numbrid), maksukohustuslasena registreerimise numbri andnud jurisdiktsioon(id), aadress ning asjakohasel juhul LEI ja EUID Registreerimisnumbri puudumisel õiguslik vorm ja asutamise kuupäev
Teave maksuresidentsuse kohta (*täidetakse, kui A jaos nimetatud isik on registreeritud omaniku sertifitseeritud finantsvahendaja*)	Asjakohasel juhul digitaalse maksuresidentsuse tõendi kinnituskood või artikli 12 lõike 2 punktis b sisalduv teave
	Maksuresidentsuse riigi nimi

Teabe liik	Kirjeldus
Investeerimiskonto number	Selle konto number, kus makse saav finantsvahendaja/investor hoiab väärtpabereid
Konto liik	Konto liik vastavalt määruse (EL) nr 909/2014 artiklile 38 ja muud kontod: A – Enda konto (mida haldab algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liige) B – Kolmanda isiku üldkonto (mida haldab algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liige klientide kontode arvel) C – Kolmanda isiku individuaalne konto (mida haldab algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liige kliendi nimel) D – Kolmanda isiku üldkonto analüütiline registrikonto (kliendi väärtpaberid, mis sisalduvad algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liikme hallataval kolmanda isiku üldkontol) E – Kolmanda isiku muu üldkonto kui B F – Väärtpaberite omaniku muu individuaalne konto kui D või C G – Muud liiki konto

C. **Teave dividendi- või intressimakse tegija kohta**

Selle finantsvahendaja tunnusandmed, kellelt teabe esitaja saab dividendi- või intressimakse Kui kohaldatakse artikli 10 lõike 4 kohast aruandlusvõimalust: C jagu sisaldab teavet iga sertifitseeritud finantsvahendaja kohta, kes on osa väärtpaberimaksete ahelast. See teave on seotud finantsvahendajate järjestikuste maksete ahelaga.	
Juriidiline isik	Nimi, LEI, tuluallikaliikmesriigi antud maksukohustuslasena registreerimise number (kui on olemas) ja maksuresidentsuse jurisdiktsiooni(de) antud maksukohustuslasena registreerimise number (numbrid), maksukohustuslasena registreerimise numbri andnud jurisdiktsioon(id), aadress ning asjakohasel juhul EUID
Investeerimiskonto number	Selle konto number, kus makset saatev finantsvahendaja hoidis väärtpabereid
Konto liik	Konto liik vastavalt määruse (EL) nr 909/2014 artiklile 38 ja muud kontod: A – Enda konto (mida haldab algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liige) B – Kolmanda isiku üldkonto (mida haldab algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liige klientide kontode arvel)

Teabe liik	Kirjeldus
	C – Kolmanda isiku individuaalne konto (mida haldab algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liige kliendi nimel) D – Kolmanda isiku üldkonto analüütiline registrikonto (kliendi väärtpaberid, mis sisalduvad algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liikme hallataval kolmanda isiku üldkontol) E – Kolmanda isiku muu üldkonto kui B F – Väärtpaberite omaniku muu individuaalne konto kui D või C G – Muud liiki konto

D. **Teave dividendi- või intressimakse kohta**

Emitent	Nimi, maksukohustuslasena registreerimise number või selle puudumisel LEI või EUID, ametlik aadress
Keskdepositoorium	Algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi tunnusandmed
ISIN-number (rahvusvaheline väärtpaberite identifitseerimisnumber)	Väärtpaberi tunnusandmed
Väärtpaberi liik	Aktsia liik, hoidmistunnistuse alusvara, võlakiri
Makse saamise õigust andvate väärtpaberite arv	Arveldatud väärtpaberite arv
	Arveldamise ootel väärtpaberite arv
Makse liik	Raha Aktsiad (märkida, kas need tulenevad aktsiadividendidest, ja ISIN-number)
COAF (Official Corporate Action Event Identifier – ametlik korporatiivse sündmuse tunnus) või selle puudumisel üksikasjalik teave jaotamise kohta	Sündmuse tunnusandmed (dividendide/intresside jaotamine)
Olulised kuupäevad	Dividendikuupäev, registreerimiskuupäev, maksekuupäev
Saadud/saadavate dividendide või intresside summa ja vääring	Brutosumma, netosumma
Teave kinnipeetava maksu kohta	Kohaldatud või kohaldatav kinnipeetava maksu määr, kinnipeetud summa, vajaduse korral lisamaksu summa ja määr
	Kohaldatava kinnipeetava maksu määra õiguslik alus (*täidetakse, kui A jaos nimetatud isik on registreeritud omaniku sertifitseeritud finantsvahendaja*)
Rahakonto IBAN-number	Selle konto IBAN-number, millele makse tehti

Teabe liik	Kirjeldus

E. **Teave kuritarvitustevastaste meetmete kohaldamise kohta, mis maksuvähendust taotlev sertifitseeritud finantsvahendaja peab esitama**

Teave alusvaraks olevate avalikult kaubeldavate aktsiate hoidmisperioodi kohta	Kaks lahtrit: 1) alusvaraks olevad aktsiad, mis on omandatud enam kui viis päeva enne dividendikuupäeva – aktsiate arv 2) alusvaraks olevad aktsiad, mis on omandatud viie päeva jooksul enne dividendikuupäeva – aktsiate arv (Tavapäraste kauplemispositsioonide puhul rakendatakse lihtjärjekorra (FIFO) põhimõtet)
Teave finantskokkuleppe kohta	Märkida tõendid alusvaraks olevate avalikult kaubeldavate aktsiatega seotud mis tahes finantskokkuleppe kohta, mis ei ole dividendikuupäeval arveldatud, aegunud või muul viisil lõpetatud
	Finantskokkuleppega seotud alusvaraks olevad aktsiad – aktsiate arv
	Finantskokkuleppega mitteseotud alusvaraks olevad aktsiad – aktsiate arv

F. **Tehinguid puudutav teave, mida tuluallikaliikmesriik võib taotleda vastavalt artikli 10 lõikele 2**

Teave alusvaraks olevate väärtpaberitega tehtud tehingute kohta ajavahemikul alates üks aasta enne registeerimiskuupäeva kuni 45 päeva pärast registreerimiskuupäeva	Tehingupäevad
	Lepingujärgsed või kokkulepitud arvelduspäevad
	Tegelikud arvelduspäevad
	Kaubeldavate väärtpaberite arv
	Tehingu liik: ost, müük, laenamine, üleandmine, muu

G. **Hoidmistunnistusi puudutav teave, mida tuluallikaliikmesriik võib taotleda vastavalt artikli 10 lõikele 2**

Kui tegemist on hoidmistunnistusest tuleneva dividendimaksega	Hoidmistunnistuste ja alusvaraks olevate aktsiate nimi ja rahvusvaheline väärtpaberite identifitseerimisnumber (nt ISIN-kood)
	Selle panga nimi, kus alusvaraks olevaid aktsiaid hoitakse

Teabe liik	Kirjeldus
	Hoidmistunnistuste ja alusvaraks olevate aktsiate suhtarv
	Selliste registreeritud omaniku hoidmistunnistuste arv, mis annavad õiguse saada dividendimakse
	Hoidmistunnistusest tuleneva dividendi maksmise kuupäev
	Väljastatud hoidmistunnistuste koguarv registreerimiskuupäeval
	Kõigi väljastatud hoidmistunnistuste alusvaraks olevate aktsiate koguarv registreerimiskuupäeval